

بسم اللہ الرحمن الرحیم

حمد و ثنا دہ بھند خدای تد پر انسان ی پر شربہ او بیان لوکا او تمیزی
ورکا نورو حیوانانو پر نقطہ او دنیا سرہ او خیل کلام پاک ی نازل کا پر آفتخ
بیان سرہ پر بھند معجز او ابلیغ دی لہ کلام دیو لو بلغا او قضی ستا بند او
پاس دی بھند خاوند لہ پر بیلیدہ فستبدیل خاوند او نذ بل بھند دوگر لو
تشنیق دی دی پر انسان پنجوب و خبر و پالی او د ہری بلینج وینا
ملہ ہم دی درود نامحدود پر بھند پیغمبر وی علیہ الصلوات والسلام
پر سو بدتی راہ بنولہ بھند را او رودہ

بیت

دی دی رہبر دکا ثنا تو ترده جارہم
دی دی نامور د مخلوقا تو ترده جارہم

خدای رحمتونہ دی وی ددہ پر اولاد او اصحابو پر پر اسمان د ہری

رہ ستوی دی اود پیغمبر دگوتھی خلان غنی کہ دوی توای ددین
سہ لار بہرہ عربہ ورکہ دای اود رحمت ور بونسکور۔

بیت

دیدی داسمان ستوری سخی دنیا ی لور پد لوری

تہید زحوبی کرد و بنانہ دوی دوی خوش بچانہ

بجاص کوه د خدای رحمتونہ دوی نازل پر تلور و پارانو د بنی پر غور

ملگر یوا و دده پر لمسیوا د خاندان اما بعد پدی پودی چه و نیادانہ

غورہ خاصہ ده اود نطق تاج ہخد دکرنا تاج دی چه خالق تعالی د

غورہ خاصہ آدم پر سرشکور کہ او پہرہ زمانہ کی خدای تعالی پر انسانا نہ کی

عزود شاعران اود دنیا خاندان پیدا کرل بہ الشعراء تلامیذ الرحمن و گنلسوا

اود دوی دنیا وی برکہ داسی خوبی دی چه انسان زین اشتراح پہ

موی اود خوب و زہ و مرہم وی زہ چه محمد ہونک یم او پاصل پبتون

یقند بار کسبی او سم لہیر دہ چه پد و یلو د داسی و نیاد بخت یم اود پشی

اود دینی یم ہم دغدگار دی دادا دیر وقتونہ تیر رسول چه ماغونہ بندہ بہ زہ دپا

شاعران

شاعران تذکره و کاتبان احوال سره را بقول کاندنم مکرز مانی مانه فراغ نه
 مرا کاودا بیلده می پد زره کمی و پد سوه سکه چه پرقند ابرد ظلم اورد جنانو رجم سرت
 به او بیجا آرام نه درلود او نه فراغ گاهی به مغولو چپا و نه کمر ل او گاهی به دگر گین
 دستم سوران وه او س پر حق تعالی مورب خلاص کمر و له بغو ظلمو شخ او فراغ سوه
 زری و نه ز مورب اوز مورب ملک حاجی میرخان علیه الرحمته دوی له قند ابرو یا سته
 او پینشاندی ددوی له جور آزاد کړل نوز ماز پر فراغ سوله اندوه او قلم می لر و ا

بمغه وقت پد زمانه ابرادی خبر سوز مورب د پینتخا دسترگو تور امام المسلمین و

ابن قاتل الرفضه والکافرین شاه حسین ادا م الله دولته الی یوم الدین بیت
 د پینتو پادشاه حسین بوتک پد ملک انوکمی دی دی لوی ملک
 در حاجی میر غنلی زوی سمنند خالق د دوی سلطان داعمی

نوی زه و غو بنتم خیل در بارته او مانه تی تشوتی و کا او الطافی بنکار کا
 پر دا خله اراده پوره کاندنم او د پینتو شاعرانو حال سره را بقول کاندنم خله
 چه ز مورب پادشاه او د بنالم خیلو در ره سر شاه حسین خله الله ملله و سلطنته
 بیخنده هم دینی وینا خاوند او د پینتو د شعر شو قمن دی نوما و غو بنتمه چه ژر ژر تر

لمی سی او د پښتو د شاعرانو احوال ټول کړی سی بنکاره دوی پر ماله د
 د یرو شاعرانو د پښتو احوالونه راټول کړی دی او بغه وقتونه
 زیدیم له وگرم یو شخ می دیرسبه حالونه اوریدلی دی او اس بغه هوا
 لکن الله په غوسبتی کابزم ددی کتاب نوم دی پته خزانه خلک په دن
 مراغلی دی پر پت و او نو بنکاره خالق تعالی دی لقوله مسلمانان
 ن مو بن د پادشاه سیوری دی تل وی او دایم په دغه کتاب چما
 او رخ و د بجه ۱۶ د جمادی الثانی سنه ۱۱۴۱ هجری
 د دو خزانو منقسم دی لمی خزانه په بیان د بغو شاعرانو پر چورا
 دو همه خزانه په بیان کی د بغو شاعرانو پر اوس ژوندی دی
 په بیان لهن د بغو اربتیو او بنحو پر دوو د پښتو زندپانه

لمی خزانه

د بغو شاعرانو پر چواتیر سوی او صوبه ته د دوی و نیادی بنکاره دی
 مشایخ قطب العارفین و زبدة الواصلین بابا هوتک علیه الرحمة

تولدی و او د تولد پلار بابا غلجی و رحمة الله علیه پر پخپل وقت کبش مشر گنل کیدی د پښتو
 بچک په التزکی دیزیدلی و په سنده پوری ۶۶۰ هجری کی او هغه وقت پر لوی سو
 نومی کا د خدای عبادت او په التز او سوری کبش د قوم سزار او بادام و نقل دی
 پر په هغه وقت کی به هر محل مغولو دارغنه او پرغای ولوت کا و التز او اولان او کلا
 بری تالا کرل بابا هوتک چل قومونه را تولا کرل او د سره غر سردی پر مغولو شخړه بوتله
 پر دی جگړه کی مغول تالا سول او د پښتو گونډیو دیر و وشرل ماته چل پلار داود خان
 داسی نقل و کا پر سور غر په دغه روح د مغولو په دینو داسی لجنه سو پر لوی شو
 د امر به بری بیا د کا په دی شخړه کبش پښتانه لبر او بی خواک و پر د سر و مغولو
 پښتانه راغله او اخیستدی و کا نو یو شو غنبتلی د بابا هوتک خپلوان و مرل بابا هوتک
 په لور پښتانه داسی بولوله او په غیشوی د مغولو تتر نه شیرل غنبتلیو میر و
 چه داسنده او ریلله په جگړه تو دیدل تر شو چه سور غری د مغولو په دینو و لاره
 او تولا ی پنا کرل هغه سندره زما پلار علیه الرحمة داسی راته ویلی
 بیتونه

پر سور غر بل راته نن اور دی | | وگره جو راته پښور دی

پیرکلی کور بانڈی مغل راغی
 غنیلو تنگ کری دامو واردی
 پہ پیتھا آئی پلٹھو دی
 آدمراغی غنیلو مراسی
 توری تیری غشی ترلاسی
 زلمو پہ غشیو کری وارونہ
 ورو بانڈی کری چنل تترونہ
 زما دزلمو وینی بہیری
 میرٹھی مزغلی او تر ہیزی
 پینتو ہلی پرغرہ بنگ دی
 مہال دتوری دی دنگ دی
 زلمو پرتنگ ٹانوند مرہ کری
 دپیتھا محلی ساتھ کری

ہم پہ غرنی ہم پہ کابل راغی
 مغل راغلی پہ تلوار دی
 پیرکلی کور بانڈی مغل راغی
 پرتنگ ولاورد پیتھا سی
 پیرکلی کور بانڈی مغل راغی
 دتیر و تیرو گراارونہ
 پیرکلی کور بانڈی مغل راغی
 مٹھکی او غرونہ پہ سر کیری
 پیرکلی کور بانڈی مغل راغی
 سور غری پہ وینو دوی رنگ دی
 پیرکلی کور بانڈی مغل راغی
 دینن پہ غشیو مو پیدہ کری
 پیرکلی بانڈی مغل راغی

نقل دی ہے بابا ہتوک د مغلوسہ دیر جنگونہ و کرل اودار غنڈ او پوری خواہ
 ی و شریل او ہرکلاہ بہ داترا او مرٹھی غنیلو پیردوی یر غلونہ کرل او پہ غرونو

به مغول ننو تل ابابوتک پر سپین بریری سو عمری نه او ایا کال و په سنه ۷۴۰ هجری

وفات سو ذکر دکاشف اسرار شیخ ملکیار پر دبا ابوتک

مشترک وی او تر بنغه پلار ورو شته دی د قوم د مشرتابه بگری په سر کړه نقل کا

هسی چه ملکیار بابا دیر غبتلو او قوت مند سړی و په جنگو کی به له لسو تنو سره به و په بنغه

سند چه ابابوتک وفات سو ملکیار بابا د پنځو ویشو کالو زلمی د هسی د ایل پر ملکیار بابا

د سیوری په لټو کی دیر خپلوان راټول کړل او هلته دی کاریز ونه و کبل او خپل زلمی ی

کښتو کړنو و کمارل مغول چه په دغو و دانیو غوړیدن سول پر سیوری ی یرغل دکا او د

مللیا بابا سره دیر سخت جنگونه و سول په دغو جنگو کښ د پښتنو سین و رانی سوی او ضعیف

ولای مرغانی او بیدوب ته ضعیف هم و خا ته و انزی خوا ته هلته دی خپل زلمی سره ټول او بیره

راغلل مغولی و شرل او سیوری ک یا و دان کښی هسی نقل کا چه په سنه ۷۴۹

هجری کی په پسرلو ترنگ دیر دک سو په سختو نین و او په یوه میاشت کی پر نوموړو

او خورا ک غامری غامری بهیدی ملکیار بابا چه د ترنگ خنډ و ته راغی هسی سند د

سی ویلی سندره د ملکیار بابا

ترنگ بهیدی ترنگ بهییری غامری تر غامری ۴ زما زگی خو خپل لالی غامری

که رسیده مروده + دترنگ مروده + خاوند دوح + چه در کی صومع زما نپله مروده
 که نیز دی نیزی + یزد بیلتون دی + نزره نیز و رمی + چه ویر ژر می + چه غم ز بون دی
 که او رمی او رمی + چه زرمی او رمی + دا او رمی او رمی + دیریز و نند + بل ۲ میر چه زور دی
 نختند یوسه + سپینی سپو بر میه + ورته و وایه + چه ترنگ مال کرم + ستاده خو لکنیه
 که خرو خرو + او بوسوان کرمی + بل ملیاری + پانته لیاری + سوبی جان آن
 نقل کا چه ملیار بابا دادا سندری و ویلی د خاوند به قدرت ترنگ یو او بد لر کی مر او ای او دلته درود
 دیوی شندی او بلی شندی په نله او غز و لهن بند سو پیر ترنگ یو بل جو رسو سیار بابا هم
 پردی پل تر سو او خیل مقصد ته و اصل سو
 نقل کا چه یوه روح ملیار بابا
 د خیل تره توخی کورته و لار او د خیل تره دوی نور بابایه لید چه غشی تیره هابیه شنی پسته
 و کا چه تر بوز دا شکر می بنه ویل د مغولو په جگړه کی سا ملاتیر عم ملیا بابا دعا ه کره ورته
 چه تر بوز تل سو بمن اوسمی و ایسی چه هر وقت به نور بابا په جگړه کی بری موند او ماته تی د بیجا
 په یادنده
 هسی نقل کا چه یوه ورخ د مغولو تارک پر سیدری راغی او مغولت
 د عیار بابا په کلا کی شرک نه و پیرته له بشختیو نور بابا چه خبر سو ژری تان جهن کورت
 ته درساوه او په یوه تنی مغول شمل او دیری مه کړل دا هتول د ملیار بابا دعا برت و

انکر

ذکر در مقبول سبحانی غوث صدقانی شیخ فریبون سرهینی مرتبه الله علیه دپیتون بابا
 د کسی د عبدالرشید محلی و خاوند تعالی ده ته مبارک کلمات او کرامات و رکری و د خدای
 په عبادت به نجات و نقل کاچه د پلاس په ژوندکی لار نصحت سواد و خپله اولاد و سر
 رانجی که کسی شخ غوری سرین ته او کله به ولای د غندان غزه ته او هله به بی خدای تعالی
 ستایه او ستاخوا او په کالی به یو ورتلی د خپل تره بیتنی نیکه لیدنه به ی کوله او پسته
 به ی هم زیارت تد ورتلی فریبون بابا د شیخ اسماعیل سره په د بیتنی نیکه نو خاوند لوی او
 او هغه وخت په فریبون د کسی غزه غندان ته رتلی لاسما عیل بابا په ده سپی دیر
 و شریک سبی وایي چه یو وقت فریبون بابا او اسماعیل د سرین او بیتنی نیکه په مخ کښی
 ناست و د دوی کور و د کسی پر غزه نو فریبون د پلار او تره لخوا په تنگ او د نصحت
 ما ذون سوا اسماعیل نیکه داسی ناری و کړلی
 که یون دی یون دی + مخکی بلیتون دی + له کسی غزه شخه + مخی فریبون دی
 که ورو ورو ورو + فریبون ورو ورو + تد بلیتون کړی + زما ویر ته گوره
 چه چی مرخی له + توری کړی له + همزونی پاته + شخه شریک له
 د خدای د پاش + فریبون یا سه + چه پیر مونکری + زموښ کپول داری

زنده می رپیری + یارمی بلییری + بیاتون ی اوردی + نجان پد سو جیری

نقل کا چه اسماعیل بابا فریبون بابا بسی غبرگون و کاوه

تلاویح د فریبون بابا

بیلانده ناره می و سو چه کور بانندی
 له ضیلوانه بیلیم چه سو سترگو
 اسماعیل ستانا رومی زهنگی مری کی
 ندریریزی که می بیانده ستایادی کی
 شه محمد چه از بزدیون می دی خج کلانه
 ستای یاد بچی وی بس زنده و سوخته

بیلانده ناره می و سو چه کور بانندی
 له ضیلوانه بیلیم چه سو سترگو
 اسماعیل ستانا رومی زهنگی مری کی
 ندریریزی که می بیانده ستایادی کی
 شه محمد چه از بزدیون می دی خج کلانه
 ستای یاد بچی وی بس زنده و سوخته

نقل کا چه فریبون بابا و لار چه مرغه کی میشت سو او هلمته هم وفات سو چه کال هجری
 ۴۱۱ و سو سته ی زامن هم چه غوره کی او سیدله او د کاسی اولاد بیارته
 و لاسه د کسی غره او پشین پد لتو کی میشته سول او د کند او ز مندا اولاد و نه چاره
 سول او لاسل دنگر بار او خیر او پینور لقی ی و نیولی

ذکر دقه و قالوا اصلین مظهر تجلیات الهی شیخ متی خلیل غریبا خلیل سر زنی علیه

الرحمة الله الولی شیخ متقی د شیخ عباس زوی و پد عباس د عمر اوی د خلیل زوی د خلیل
 د غور یا غور یاد کنده ابن خزینون زوی و پد حضرت سونجی قدس الله سره له زو مشو شخ و
 زما پلا م علیه الرحمة و ماته داسی نقوه کا پد د خزینون علیه الرحمة مرگ پد مرغه کی و
 او اولادی هم پد امر غسان او مرغه او پینین کی سره پیاره سول خنی در برول د
 بزوب او کو بزک غر و ته او امران او حسن د شیخ متقی درونه پد پد پد غره او سیدل
 پد ورته د مشرور و ور پد نامد مشهور سو د خواجہ امران غرا و بی بی خالا دودی
 خور پد پینین کی و پد هوری ی زیارت دی یو بل و روری و پد گرام کی شیخ دی
 نقل کا پد شیخ متقی قدس الله سره پد کال هجری ۱۰۲۳ هجری زیدید لی و او پد عمر د پنجه
 شیتو کالو د ترنگ له دوده پد غایه وفات سو او پد پد غنوی لوی شیخ دی پد
 کلات باله سی نقل کا پد پد پد غنوی شیخ او به نزی او د لی د لی پستانده او اولاد د
 پد پد دوی دده زیارت ته نقل د ترنگ له دوده به ی او به ورسه و رلی یوه روح
 شیخ محمد زهر دده مشر زوی دده پد زیارت کی دغه دیر تبری و که ی نقل د متی بابا
 له قبره سره نزدی او به مراد غور حیدری او هسلته بهانده پینه پیدا سو دا او به تر
 اوس هم بهیری او زایرینیا حکا چینی نقل کا پد شیخ متقی بابا لوی زاهد او عابد

او پر خاوندین سری و دده اولاد و لارل او پد پینور او بدنی کی میشته سول او بلته
 له دوی شو لوی لوی ستاندره و قبل شیخ زهره شیخ امران شو روایت کا پر شیخ متی بابا
 لوی عالم او دین مرشد و پد غنمان کی یو کتاب و کنبلی پر نزم ی و د خدای سینه
 پد غن کتاب کی متی بابا چیل شعرونه هم و کنبل او اسی مناجاتونه ی و ویل پر درونه
 ی و یلی کول دغه یو شعرمانچند پلاره او مریدی و پر نقلی کا ندنم

شعر

پر لوی غر و هم پد دینتو کی		په لوی سهار په نیو شیو کی
پد غن بوغ او پد شیلکو کی		یادویر تر لویه شیلو کی

مول ستا دیا د ناری سوری دی

دا ستا دینی تدا سری دی

جندی زرخون کد پد بیدادی		د برینا خواته پد خندا دی
ترنگ چه خردی پد ژمادی		دا مول اغیز دینی ستا دی

موله بنکلال دی ستا لداسه

ای د پاسوالو پاسد پاسه

یاد سپو بیه تندی و رین دی	کد لمر سو بنانج ی سپین دی
لکه سندهاره مع د سین دی	که غردی بشکلی پر تمین دی

شاد سبکلا داپلوشده ده

دای یو سپکده ننداره ده

دشرفند و برمی پکنس چلیبری	دلته لوی غرونند زر غونبردی
سترگی لید و ته ی بسینبری	بورلوی شاه خراگر بربری

لوی خاوندده توله تده

تلد نمری په سبکلیده ی

سبکاره ی لور پلور کهمال دی	خاوند سبکلی تاجال دی
تادقده رت کهلکی شال دی	که و رنج که شپه کد پری کال دی

شاد لور و نو یو رناده

دلته پر جورمه تما شاده

سوی دمشق پ سو خنداوردی	نرپه می داستادینی کوردی
بیلدی بیخ دی و کر ی پوردی	رپه ی و تاقده ستا پروردی

ستا دجال پلید و بنا ددی

که ندوی دغز نور برپا ددی

ددی نری په عشق سمی دی		په غزه کی ستا عشق شیلکی دی
ستا دجال خری برشی دی		که غت که وور که پنله نری دی

چه پردیانی سترگی پیری سوی

ستا دجال په ننداری سوی

تیاره خیره و لوقل عدم و		نه هسک نه محک و تور تم و
ستا دجال سوچه پر تم و		ندا ابلیس شی آدم و

په سو بنکاره ^{ری} بنکلی دینا سو ه
 د پنخ پر لوری ی دنا سو ه

د بنکلی حج په تما شا سوم		مزه چه خر کند پیری دینا سوم
لجنی سستی را جلا سوم		ستا پر جمال بانده شی سوم

په ژمی اژام په بیلتون دی

بمه پردیسی بل می تون دی
ای بهای

د کړو

سورہی می اور ی غامی غامی غامی	و گریہ ولی متی شاری
چیل تون او کو برو کل مزای	شہ غوامی شہ ای شہ باری

چو منی چہ بیل سی بند خواسی
تلی دین پہ لور شہ امی

نقل کا وہی ہے شیخ متی علیہ الرحمۃ کتاب دغذای سینہ بد تل ددہ پر بدیرہ پروت و او کو برو
بد ہفہ پار کی بوغول او ہر چاہ ویل نو بری ژری ل ہفہ وقت چہ منول را غفل ہفہ
کتاب ی داخست او دور مستہ نسوہ شہر کندہ پر شہ سو

ذکر د جهان پہلوان امیر کروا زوی دامیر پولاد سورہی غوری نقل کا مذہبہ الواصلین
شیخ کتبہ متی ذی غوریا خیل چیل کتاب لرغونی پستانہ کی چہ دی نقل کا لہ تا یخ سورہی
خجہ چہ پہ بالستان ی تلی او صوند لی و شیخ کتبہ علیہ الرحمۃ ہسی و ای پی بد تا یخ سو
کی را وری چہ امیر کروا دامیر پولاد سورہی زوی و چہ پہ کال ۱۳۲۲ ہجری دغور
پہ مندیش کی امیر سو اوجہان پہلوان ی بالہ و ای پی دغور کو رتوند او د بالستان
او خیار او قمران مانی او بر کو شک کی قبول وینول او در سات لہ سہول ی
پد خلافت کی دیر لو مکونہ و کرل نقل کا چہ امیر کروا دیر غبتلی او پہلوان و پد پورہ

تن له سلو جنجا وروسه جنگیدی خدی نو کرو با له پرمعنی ده کلف او سخت واپی په
 امیر کروی به په دوی نه مین درو کی واده پته ی ماخی درلوده په کتبت دنده یس پشان
 و او په دغه خای کبری بنکار کاوه او عشرت پتایخ سوکی کی راوړی په دا امیران له پیر
 پخو او باشان او بستکی و او د هغه سورانو می له اولاده دی په دسرا له پسته و
 امیر پو له دپه هغه دعوت کی شریک و چه ابو العباس سفاح دینی امید مع جلوه کی له ابو اسلم
 ی هم مرستی و تاریخ سوی محمد بن علی البستی داسی کبلی دی چه د عباسی دعوت چنگو کی چه امیر کروی
 دیری سوکی و کړی نو ی د ابیتونه وویل چه ویاړنه ی بولی هغه دادی په شیخ کتبه علیه السلام
 تاریخ سوکی را نقل کړی دی

ویای نه د امیر کروی چه پهلوان

زه یم زمری پردی نری ملا اقل نسته	په پهنه و سنده پر تنما او پر کابل نسته
بل په زابل نسته	لما اقل نسته
غشی دمن می چی برینتا پر میره منو باندي	په ژوبله یو غم یر عالم پر تبتید و نو باندي
په ماتید و نو باندي	لما اقل نسته

زما د بریو پر خول تا ویری بسکت نمنه و پویای | د آس سووی محله ی بوردی غرونه کا ندم لکای

کرم ایوادونه اوجار
لما اقلنسته

عرج و با بیان و تخار بولی نوم زما په اودوم

لما اقلنسته

دجیره الود پر شونو نم تبتی پلن رانخه

لما اقلنسته

پاداری سخی لویاوی دکول دسور و لیره

لما اقلنسته

دوی پوادینه بنده باهم بنده روزنه نوم

لما اقلنسته

نمی زما د نوم می بولی پر درج ستا سوال

لما اقلنسته

زما د توری تر شپول لاندی دی بر او جروم

زه پیشه ندویم پر دم

پرمهوزمانشی لونی داری دین رانخه

بر پی ندون رانخه

د زونج سو بهی د توری بیخ سور و کره

ستر می تر بور و کره

خپلو و گرونه لور پر زوینه لوم

قلی و دند لوم

پر لوی غرومی وینا دومی نه پنجنه و پتال

پورن شو شپو میاشته کال

شیخ کتبه علیه الرحمة تاریخ مور نقل کاچه امیر گروه عادل او ضابط او د شمی وینا خاندو

ده بهر کله شو دند ویل پیکال ۱۵۴ هجری دپو شیخ بیچکو لیس می سو و تر دد و روسته

ی ندوی امیر ناصر ایوادونه ضبط لول او د غور او سور او بست او زمین داوور پر فکلو

خاندو سو

ذکر شیخ اسعد سوری علیه الرحمة
 شیخ کتبه پکتاب کی در غوغی پستانه تیایخ سوری
 بی نقل کا چه اسعد سوری پغور کی اوسیدی او هلتد سوری خاندان پادشاهی کی دیر عزت مند
 و شیخ اسعد محمد زوی و پیر پلال ^{۴۲۵} هجری پد بغین کس وفات سو شیخ اسعد
 علیه الرحمة دیر بنده اشعار ویل نقل کا چه سلطان محمود غازی پرنور باندی دایر محمد سوری رحمة الله
 علیه سرد جگره و کوه او پد آهنگران کی محصور کا پدی وقت شیخ اسعد هم دآ بنگران پد
 کورت کی هفت چه سلطان محمود علیه الرحمة امیر محمد سوری دینو او بندی ی بوت غزنی ته
 نو امیر محمد سوری پد خورازره و راد عادل اوضابط امیر و له غزنیه د بند مر سو شیخ اسعد
 چه دوست و د امیر محمد سوری پهر گکی داسی ساندی و ویلی پدیوه بولله کی چه قصیده
 په عربی ده
 و کذ فی القصیده

ز مولوی هر گل چه خاندی چه بهار
 ریزوی ی پانی کاندی نار پناز
 دیر سر و نه کاستر خاور د لاندی زار
 د بی و ن لو دینی توی کاندی خوشخوار
 لاد کوبدی داری تیرو جبار
 رستان شنی صغلا کاند کا پد ار

د فک لچارو شه و کرم کو کار
 هر عشقول چه پدید یا غوریده و کار
 دیر سخنند و فک پشیره شنند کار
 دو اکن سره نول پریاسی مری
 چه لبرعدی زمیری پی زنگلو کی
 هم ی عشقی سکینی دال د ژوبور

چری ملاوی نکویری بغتلیو

پیوه گردبنتی پریباسی لبرمه
 تیر تیری شه ظلم کاندی ای فلکه
 پویر ترلو لور نگیری پزیره لاراپه
 بیخ روشی پی زره نشه سالد خوره
 له تیر پودی اونبی خاشی له اور محیو
 بند لاس و اضلی لخور بند لوری
 بند زره و سوخوی په بیجا بانڈی
 بنه وصل کیری مین لب مینه
 سالد لاس دی پراته ژوبون گیری کا
 کله خوشی کاندی مراندی دزی کیو
 کله تکی و اچوی پر نان و لیه
 کله غور سوخی و اکمن له لور پلاز و نو
 ز موجودیر زره و لودنن یا و غشی و دشت
 پر سو رو بانڈی ویر پر پوت لیا سه

دافلک پر و کاشه کا بی گزیر
 ندی غشی نه لندی وی ندی سپار
 سالد لاس ندی بیخ گل بلیه خا
 پر نگیو اور سو دی دغم ناتار
 بیلوی په ژر پاتره مین لیا ر
 چیمی ژاری پورت ورت سالد شمار
 بند ملا کیری لبی و زولو له ترار
 بند پیر لویزی له گردبنته له مدار
 بنه در ملی تپونه د افکار
 هر پلوته تپی زره و نه چچار خار
 کله تیر باسی و گری هو بنیا ر
 کله شیر کیری گریوان د مخنی چار
 کله کبشینوی چنار و وکی با دار
 و دشر و بلله په دی غشی هزار
 محمد و اکمن په و لاری پیل دار

یو وار سو ایس پلاس د میر شمنو
 په سماوی ودان آنگران و
 د محمود د ژو بلور پلاس کسبیت
 تنگ لیلوره قید مینه ده خلک
 سر زوی غوره خاوری هویره کا
 پدی ویر د غور وگری تور مخزی سول
 گره شاخی رضی او بنی لوی غورون
 نه بنه ز غا د غورون د بید یاده
 نه غول بیاز غوریزی پلا سینه نو
 نه له غور بیاراجی کاروان دینکو
 د پسرلی اوسه تودی او بنی توینه
 د اید ش پیر محمد ولایه له نریه
 نه بنکاریزی هغه سور د سوره پلوتو
 چه به خلیو په تنخا پکی خند له
 هغه غور په دیر ناکار دواکن کسبیت
 لاس د مات سه ای فلک چه دوکا

انتقالی وگر قبر له بلوار
 په تیکند و پر دست جهان او خار
 چه غنذ قدی با تلی په تلوار
 سدی و الوتله هسکه پردی لاس
 دن مرید بیر یو کله وی شوار
 پدی ویر نایا ساره سوله د بنار
 داکر رنگی ساندی لی پشور بار
 نه د زکیو پمسادی کمتبار
 نه با می بیاصیده کا په کهناس
 سزا درومی غورته بیاجوی دشار
 مرغری به نیسان نوری شمار
 چه ویرندی سو غور لوتل سو گوار
 نه خلیوی هغه لمر پردی دیار
 چه به پیغلو کا اتن قطار قطار
 هغه غور سو د جاندم غندی سوار
 محمد غندی زمری د مرینی بنکار

ایرین

ای دغور غمناز پر شتر سئوی غبار
 لاندی بانڈی سپر ورک سی دا شعار
 پر شوک نگر سی پہ نری بانڈی قراہ
 پہ نری بہ ندوی ستا عدل سا
 ہم پر ننگہ دپہ ننگہ کا خان جبار
 ہم بویاری ستا پنوم ستا بہ تبار

شین زرگی نلک ولی لا دلا ری
 محکمکی ولی پرین دلو پیر لوزی
 پر زمری غندی واکن ٹی لچمان
 صبح پتای محمدہ دغور لم وی
 تہ پر ننگہ وی ولای پتنگ کنوی سوی
 کہ سوری دپتنگ میر کاندی دیر سول

بیجنت کین دودہ تون زغوب و اکندہ

ہم پتادوی دیر لور د غفار

ذکر دینکارندوی علیہ الرحمۃ پر دغور و پوہ سپدی پر شیخ کتہ متی نری
 رحمتہ اللہ علیہ کنسی دی پکتاب لرغونی پشانہ کی پر پیاریخ سوری کی دی پر بنکارندہ
 بیستہ دغور و اوکلہ کلہ بہ پیخزند او بست کی ہم ادسیلی پلاری احمد نو مید
 دغور دینروز کونہ کو لندال و بنکارندوی د سلطان شہاب الدینا و الدین محمد سلم شنباک
 بیاد شاهی کی محوز او درناوی خاوند او بیغہ وقت پر بیغہ سلطان پر بند برغل کا وہ
 بنکارندوی پر شاعر او عالم سوری ہم د بیغہ سلطان پہ لبروکی و او ہسی
 وایں پر بنکارندوی پمدح کی د سلطان محمد سام او سلطان عینا ش الدین عوزی

دستای قصیدی لری پر بوللی دی محمد ابن علی وای پر بست کین ماده دلو لغو غت
کتاب ویدی اوده بخد شخی دغه بولله پر د محمد سام علیه الرحمة ستیند د کینده

القصيدة في المدح

بیای و لولنل پد غرونو کی لالون
طیسان زمردی و اغوشه غرون
مغیر و بانڈی و بنکلل بنون
زرغونو بنو کی ناشی زلمی جون
ہسی و گانل غتو نوسره پسولون
پچھلا سی سوه رائد خیاره بنتون
چہ پر ہسک باندیلدی سپین گلون
لکہ او بنی دین پد گر پوانون
لہ خو بنید سروہی لہ سینگون
تو ار اغلہ لہ ختند کاروانون
پرتی مگر میچ سو پد پو کرون
دوچ بیدا او غنی کر لہ بنتون
کیمچ پونی چہ پد بن و کابو غون

پرلی بنکونگی بیا کرہ سنگارون
مخلد سندن بنوند شند منی شنی سوی
دنیسان شاطلی لاس و مجید و دی
دغتونو جنبری خاندی وریدی تہ
لکہ ناوی پر سور تیک پد تندی و کا
مغزلی پر اور و خونو لید
زرغونو محکو کی حل کا لکہ ستور پد
سپینی و اوری و یلمیدہ کاندی بہیری
بر پلورنی والی بہاند خاندی
ہر پلو دگھو و بزم دی لوللی
دیسچ پد پو ہر مری و روندان بیاوند
لہ مری و خاوری آغلی گل راویست
سری جاجی پر راست کر لہ اشکر و

تو اچندی سره پیودی اشکنون
 لکه پخله غتی کاندی مکیزون
 یو دبل پخاره اجوی لاسون
 چه پرو او رو باندی حل و کالمرون
 لکه شن باقی شبا کاندی سیزون
 بند حورسم د سلطان پخصتون
 د پسرلی پدود و دان لده رغون
 له قصداره تردیل یو نون
 پلا هوری د میرانی گزارون
 نه ی توری تد تینگبری کلک داون
 تور ستهان ی کرر نا پ بجا دون
 لونی توره نری چه شه باون
 خاره خاره تری سولله زون
 کوشه پور تدمسی لغوزه دیر میرون
 نه به نری شوک دهند خاره بهرون

په برینا چه بنه د چونو لغو بیده سی
 د زلمایا پی مغلی دی پیر بند یو
 دیو پلو حوج سور کړی پسرلی دی
 د بندار و په تیر غرون سپین د پلنگ دی
 پنورنگ غورنگ لغوی شوک نه باسی
 بند چونی پستاید د بند یو حور باسی
 د شنب د کهاله خلی لمر دی
 د بند و اوروی درست ایو او د غورنگ
 پزابل چه دبری پرنیلی سپور سی
 نه ی شوک حوج تدری د میر شخنو
 د اسلام د دین شهاب د نری لمر دی
 هره پلا چه دی پیر بند و سندر غل کا
 په پسرلی چه ی تیزون په انگ و کا
 نه به د تلمی غندی رون ستوری پسرلی
 نه به راهی جگر د سینا پلوری

به شوق زلمی دغور سره راغونو کا
 یو خواه ند شهاب الدین دی پوی و کا
 په جو پو جو پو جگرکی سید تیون کا
 نن پسند بانذی تیر سوزی یرغل کا نذی
 چیان سیندی هم لواره ایلائی کا
 پهر کال آهک دده بندراغلی کا نذی
 پینتو تخا بنجلی زلمی په زغلی سنده ته
 زرخونی ختی اغوستی وی دی خرونو
 بر گه سنج چه لمر شر کیری له خا تیسری
 که بر میجو وی که غمده وی که بر مل وی
 د شهاب جگرکون به ند کینینی لز غلو
 زمیری کله کا بی خان که یر غلگر یو
 یا به جنگ کا دبر یو رنپی پهنده کی
 یا به وران کا بود تو تون د بمبینو
 پر نواوسی ته تل دین شهاب

د دوا تو سوری به پوری کا خلون
 په بر لوری هر ایو اده بر خلون
 چه د غوز بادار می پت و کا ز غلون
 په پر تمی زمیری یردی په زنگلون
 پر او ب و و سوری د غوز یا نو بند یردن
 غوری وی په تشند و خیل پاسته سامون
 نو آ غلیله پیغلی کا نذی اتسون
 بته بید یا هم پیو للی وی خانون
 شو چه یونکا دلوید میخید چخندون
 که لرمل که لمر لویه که تر ملون
 ند به پر یردی د ازلمی خیل بهیرون
 شوی نکات متون و یر یرون
 یا به پر یردی هم پدی چار سرون
 یا به لبره کا نذی پیو نیو او اودن
 نوم دل ۵۵ پر دیرج په خند لون

خوراندی ساپتوره دهنده لوراید | | شوچه نست گرمی لدریزی بود تو نون

ساپزیرمه د خاوند لوی خبتن وی

مور نو ساپرسته یونده شوچه یون

ذکر ذبده الفصحاء ابو محمد باشم ابن زید السروانی البستی رحمه الله علیه
 په لرغونی پيشانه کښه سی حکایت کا شیخ کتد رحمه الله علیه چه ابو محمد باشم د پلمند
 په سروان په ۲۲۳ هجری قمری زیږیدلی او په بخت کی لعلک او فصاحتی
 لرستنه وکړه او وروسته در په عراق ی پطوطو د یو لویو ائمه شیخ سمع وکړه او ابن خلده
 چه خرگنده په ابی العینا سره ی په بغداد کښه غرونه تیر کړل اوله همدی دعربو بلوغت
 او اشعار و لوستل او په کال ۲۹۴ هجری قمری له عراق بیا تدریجی دری کال وروسته
 په بخت کی وفات سو نقل کا چه ابو محمد پیر بی او فارسی او پښتو شعرونه ویل او هغه وقت
 چه دده استاد ابن خلده پسر کوی وند سونودن به بی خدمت کا او د هغه شعر بدی خواږه
 شعرونه په ادب کی دعربو او دریدله ابو محمد لری شیخ په پښتو دخیل استاد دیر شعرونه هم
 را ورمولی دی ابن خلده چه یو ظریف او ادیب سری وپیوه شوی درهم سالی دی
 او ابو محمد هغه شعرداسی په پښتو را ای ولی دی

شعر

دخاوند پلاس کبش نزد او در همون
 در هم خاوندان تنه کی پویه -
 پر نری کی پنچو پیش ندون
 داویناده رشتیا مینه له رشتون
 نوزروایی داخو سوخی دی تیزون
 در هم دخاوند بر خای پر تمون
 ده وسله که شوک پکانی قانون

ز هم بنه وینا کاندی پیری ویند
 ژبور ورله ورسخی وینای اروی
 که در همی ضنی ورک سوسی تنلی
 که بوی سوسنی و بولی خلق و بی
 که بی وزلی و وریسی رشتیا جنبره
 بود در هم بندی هر چاله لوید بر خه
 در هم ژبه ده که شوک ژبور کیرتن

نقل کاچه ابو محمد پد پشته یو کتاب کسلی وچه په سفد کسلی د عربی استخاره فصاحت او
 بلاغت بیان کوی داد نوم یو د سانو و بزهد

ذکر د عارف سربانی سربان الداعین شیخ تیمن رحمة الله علیه زما پلار

قدس الله سره لکتاب دبستان الاولیاء چه شیخ المتاح دبستان بیخ کسلی دی پکال

۹۵۶ هجری قدسی داسی نقل کاچه شیخ تیمن د شیخ کاکری علیه الرحمة نزوی و حمله

چه دی د غوربری نواته و لایه اوله شت سونو خلقی اولاد داس پکا کرد کبش

مشیری

نشتمیری خویده اصل دوی دکاکر اولاددی اوتیمین رحمة الله علیه زاهد اوعابد اوولی و
 نقل کاچه کاکر بابا لاروندی و تین لغوره راعی اوپوروب کس دکاکر بابا میدندی و کیه
 بیا و بی او پکچران کس و اوسید او دغلا و این حسین شام پزماند کس دفات سو
 دتین بابا دغه شعرونه زما پد رنه بستان اولویا و تخی نقل کول اولاله شخ و اوریدل
 شعر

گیبج زکاد لمر خیره سو ه زما پکچر دویر تاره سو ه

د بلیتون ورح تورده تیاره سو ه

ربغ سونا شاپه چه بلیتون راعی

زیره می لری ویرینی شین دی پزیا شاره شه ناورین دی

زرغون له او بنوی سادین دی

پنول نویزوم چه تا خون راعی

ندبه بیایم ندبه بیای راسی ندبه تیاره شپه زما رناسی

ندبه شهی راته پخلاسی

بلیبزی پیری اوس دیون راعی

دقتبن پاردی هیرمی نذکری آغلیه مخ په پدیانه کمری

اور بل دی پرینو دی واتدکری

پر ما دبل اور کر وون داعی

ذکر د کاشف اسرار عرفان شیخ بستان بی شیخ قدس الله سره العزیز زما پلار علیہ
 الرحمة لقمه ما تخرجه بیت کا چه شیخ محمد بستان په قوم بی شیخ و پد سنور او کی کور و دده پلار
 محمد اکرم رحمة الله علیه هم د خدای ولی و او د سنور او کی راغی بلنمده پر غایر په پیوه کور د لده
 بس او سیدی او د خالق په عبادت به ابره و نقل کا شیخ بستان له پلار د دیر فیض و موند
 د پد طرانی ولای هندوستان ته او هلته په بنلو پینار گزیدیدی او آثار د قدرت بهی
 تماشا کول او بغه وقت چه وطن ته راغی په ۹۹۸ هجری ی د اولیاء الله په بیان
 کتاب د بستان ان ویاء ایمنی او زما پلار رحمة الله علیه دغه کتاب په سنور او کی
 کس د حسن خان بی شیخ په کور کس لیدی و چه په دی کتاب کس شیخ بستان علیه الرحمة
 د دیر و پستیز اولیا، حالونه او کرامتونه او خوارق دعادت کس لیدی و او دیر دیر
 اشعار هم را نقل کیری و لنور و شاعران و اولیا چلو شعر و شکر دغه شو ما د چیل پلار
 له خوئی و او ریدی چه د شیخ بستان رحمة الله علیه دی
 شجر چه به لیدی بو لی

اوسکی می قاشقی پر گریون یو وار نظر کد پر ما
 دینی اور وی زما زدی ورمیت پد انگار کینا
 خود بدیلیرم چه می زرد پر تامفتون کینا
 اوسکی می قاشقی پر گریون یو وار نظر کد پر ما
 وکد نظر زما پر سال چه پرت رنخو ر کیم تل
 لزرد می قاشقی دینی سورد چونو خیل سید تل
 اوسکی می قاشقی پر گریون یو وار نظر کد پر ما
 له درد سوز تل ناری او غلبلی و همه
 یو آن می چیری نه آرام ندمیکاوند نیم
 اوسکی می قاشقی پر گریون یو وار نظر کد پر ما
 د خوب و زرد ل حال ته ای بادور آکان
 د خیل عزت پردی بستان ته کوه دهن شند

راسه گذر کد پر ما
 بنی تار و نار کینا
 خان می زبون کینا
 راسه گذر کد پر ما
 پیوسر ناسور سید تل
 چه اور جلیل سید تل
 راسه گذر کد پر ما
 کربوی سوری و همه
 مزاحت کردیم نیم
 راسه گذر کد پر ما
 می دی دزلو همراه
 کرمی لنگه کوا بش

اوسکی می قاشقی پر گریون یو وار نظر کد پر ما

راسه گذر کد پر ما

ذکر امیر انصاری شیخ رضی لودی علیہ الرحمۃ
 پڑھ سہ پہ دی چہ کامران خان ابن
 سعد خان پینہر صفا کتب پہ ۳۸۸ شمہ سجوی قدسی علی صاحبہما التجدید والصلوۃ والسلام کی کتاب
 و کتب چہ کلید کامرانی نوم و پدی کتاب کامران لکتاب د شیخ احمد ابن سعید اللودی چہ
 ۶۸۶ شمہ سجوی کی کتبلی اولومہی اعلام اللوذی فی اخبار اللودی دی ہی نقل کا پہ شیخ رضی
 لودی د شیخ حمید لودی و راج و چہ شیخ حمید پھلان پاپا سو نو ی ضل زورہ پستخا تہ دلیری
 چہ سخو غہ خلق دا سلام دین تہ راوی شیخ رضی راغی دودہ کال د کسی بجز و گرنہ یہ ادہلتہ
 ی دیر مخلوق سلمان کمرل نقل ہس ہانف د شیخ حمید زوی پھلان کتب د ملاحظہ لدا ستا نحو
 سرہ کتبوست اولدہ کی تھی د الحاد ادا سما عیلی فرقی عقاید زدہ کمرل اد و گرجیدی
 ددوی پہ اعتقاد اولمہ سو چہ شیخ حمید رحمتہ اللہم فات سونوی پر خای دفتر کتبوست
 او داحاد تاریخ ی غورہ کمی اوقرا مطہ ی راوتل شیخ رضی علیہ الرحمۃ چہ سو چہ سلمان د
 خیل ترور رضتہ ی داسی پارہ کی دمنبل ادوی ستون

پاس کی

دالحاد پلوردی تر پل	نکوہ دی زمرہ کورادہ
موز روئی پہ نہ پارنہ	تا پتور و تو رادہ
لرغون ولی گرد ہیدلی	چہ دی گونہی الی ادہ

سېغه گره دی ادس آره که
 لودی شاپنا مد پیک سو
 لفر ند حویي له کهبال
 زهر بر غاده شاله گره

چه پلرودی رن او ه
 که سر شو مو درناوه
 لودی نیسی په کاوه
 دور خلوی پد ساغاده

شیخ احمد لودی سی نقل کاچه لفر لودی سی د شیخ رضی رحمه الله علیه خبر کون دا

دالحاد پتور تون سوم
 زما د بنده سی تورا کی
 له اسلام نه تر پلیم
 گره می سغه لرغونی دی
 د اسلام پر بسک به ظلم
 دلودی نوی سنتی پیم
 قرانی دین پر دایمی
 دای تورتاسی درد هوی
 ه د بسغو دیناوی مغز ه

زه لرغون خو ملحه نسیم
 که ملحه بیم د دیندیم
 تورا نو شخه پد تر پلیم
 ادس هم گره پلرغونیم
 د تورا نو ته تیاریم
 د حمید له لوری کهبالیم
 زه گره په آره ایم
 زه من ستاسی پد تلدیم
 زه لودی میله شو زه ایم

غفر الله لما ضلین ورحمة الله علی الذین انقضوا بحیل الله المتین

ذکر در مقبول را با شیخ عیسی شوانی رحمه الله علیه
 لغت اهدا کردی نویسنده پنجن افغانی کبش پر پر دوسران دجهایک پادشاه
 ی و کبلی پر شیخ عیسی یقوم شوانی و او پد دالمردی سکونت کا او دشر شاه سوری
 پد و دان کی ژوندی و هسی وایی پر یشر شاه تد خلقو وویل پر عیسی شراب خوری
 کا شیر شاه نطق و گمارل پر دلا سوسی او د شیخ شراب و یینی پر راغلل شیخ پچنیل
 کور ناسته زو صراج او پایله ورتد پراته ده خواهری د پادشاه سوری پر راغی وی ویل
 ای شیخ پدی پایله کبش تر خوری شیخ ویل راسته هم ی و خوره سیری پر صراحی بیکه
 پر پایله کی شیدی راتوی سوسی دلا سی او دغه حقیقت ی پادشاه تد بیان کا
 بعزت الله کبلی دی پر شیخ عیسی رحمة الله علیه لوی ولی و او د خدای پتو جید کی بنه
 مشو ند په پنتو او فارسی او د بند وی ویله د پنتو یو شعری دادی

پچنیل کارگری پچنیل انکارگری
 تخو تادری په صفتو نو || کله باد ز بیم طله می خوارگری
 کله می نوزگری کله می نارگری

عیسی پیران دی پدی شیونف
 کله می یارگری کله اغیارگری

دیو دا

ذکر سلطان السلاطین سلطان بهلول لودی علیه الرحمة الله الولى
 پد مخزن افغانی کنش نعمت الله رحمة الله علیه سی کنلی دی چه ملک بهلول د ملک
 کالازی و پد سنده و ستان ی و سلطنت لوانه سکه کره اود هجده ملک لودی
 طایفی تخته و نیویری زمانی دی لودی تیر سلطنت هاپه ندر کنش ملک بهلول پ
 سر سنده و اسلا مخان تروفات راهی استقلال و موند اوتز جنگو پد و در سنده
 پردی فطبه اوسکه و دبله پانی پیت اولاهورا د پانی زو همارا و ناگوری
 د هتان تر ضو و پوری و نیول اود سنده و انود را چه مانو سره ی سخت جنگونه پ
 اودته دیرش ماله ی پرنده و ستان سلطنت و کادیر عادی و عالم پادشاه
 پکال ۸۹۴ هجری قمری وفات سولده پد و ای

بشت صد و نود و چهار رفت از عالم
 خدیو ملک ستان و جهان کشا بهلول

د سلطان بهلول علیه الرحمة وفات پد تبه و جلالی قصبه کی و او محمد رسول
 هلا تو ان هوتک پخیل بیاض کنش سی کنلی دی چه پد سنده و ستان و بر ستا پیموسم
 خلیل خان یانزی سی رباعی اشاره اود سلطان بهلول پادشاه
 پد محمد کنشی و و یله

رباعی

ضمی اوریحی ژاسی له پاس
کو یله بونخ کابلیتون له لاس
پد بغه لونی کو بر پچول ستا
دا هر صبا کاستا ز صوبه مواس

سلطان بهلول رحمة الله علیه پیر داربای د لغو بره پجواب ی داربای سمهستی وویله
رباعی د سلطان بهلول

ملک بزغون کرم پد وکره راس
گوره اوریحی د داد له پاس
خولی د عدل پد درو روون دی
جهان بز یب سوی ز مال له لاس

ذرد خان علیین مکان خوشحال خان بیگ علیه الرحمة
محمد رسول بزنگ پچیل بیاض سی کنبلی دی پیر خوشحال بیگ د شهبا ز خان
تله زوی و چیر پد ۲۲ لکه هجری پیداسوا و د امان خوامرینی او غبتلی و
خوشحال بیگ شو کال پد بندهستان بندهی و او بیای له مغولو سره ویری جگری و کیری
او د اورنگزیب پادشاه سره ی ترمک د بنمنی و کره او پد د غوثا و کبشی مر سو نقل
کا پد خوشحال خان بیگ د ختکو سرداری کر له او هم ویر زامن ی درلود
پد لؤل شاعران و او پچیلده خوشحال بیگ هم د غزلو دیوان لریند پد دده

رباعی

خضری اوریحی ژاوسدی له پاس
کولید بوخ کا سلیتون له لاس
پد بغه لونی کوهر پچزل ستا
داهر جبا کاستا ز موبنه مواس

سلطان بهلول رحمة الله علیه پیر داربای د لغو بده پجواب ی داربای سمهستی دو یله
رباعی د سلطان بهلول

مک بزغون کیریم پد درکه راس
گوره اوریحی د داد له پاس
خول می د عدل پد درون دی
جهان بزیرب موی ز مال له لاس

درد خان عظیم مکان خوشحال خان بیگ علیه الرحمة
محمد رسول بزنگ پچیل بیاض سی کنبلی دی پیر خوشحال بیگ د شهباز خان
تقلید زوی و چه پیر ۲۲۰ هجری پیداسوا او دوشان خرامرینی او غبلی و
خوشحال بیگ شوکان پیر هندستان بندی و او بیای له مغولوسن دیری جگری و کیری
او داوزنزیب پادشاه سره ی ترمرک د بختی و کره او پید د غونتا و کنبی مر سو نقل
کا پیر خوشحال خان بیگ د خلیکو سرداری کر له او هم دیر زامن ی درلود
پیر لؤل شاهان و او پچله خوشحال بیگ هم د غزلودیوان لریند پیر دده

غزلونه دریس بندوی او هله هله نزلیم چه شردایمی او فقایدیم دری نقل کا چه
 خوشحال بیگ دسوخلو چه بند کنبی دادهد در نته سبور کچوت بندی و پستانه ختمکان و لاس
 اوددی اوهغه بند یخانی را دیوست اوزنگ زیب نسو پخبر شو چه دی خیل وطن
 ته وار سیدی او هغه پادشاه سمری جنگونه و کیرل د خوشحال بیگ علی اکبری زومیری
 او هلمته ختمکان پراته دی پنجه کو خوشحال بیگ عالم او شاعر پیدا سو روایت کا
 چه خوشحال بیگ هر اید پر فقه کنبی پر پیتو را وار و له او دیر کتابون دی کنبلی
 او چه کال ستله سهری وفات سو محمد رسول هوتک پخیل بیاض د خان علیین
 مکان داسی شوون کنبلی دی چه زه ی هم پدی کتاب نقل کا نم

غزل

چه خبر دی در اقلور باند و شتی
 دا صا یاری د هم گندی بز و شتی
 لله کبنت چه باران سره او بد شتی
 که چه پیوند رستی در هم زو و شتی
 که د زنی سبب ییاد ما پخولد شتی

پچاته کات می سترگی په خاتمه شتی
 ته خواوس لمانه و لاری سرور شتی
 چه دیدن د محبوب و کرمه تازه شتم
 کوره تارا باندی کومی کوهی و کوی
 چهار مان د هغه وقتیم دیم دینا

خپل یار اجدای بیسی کاروی	لکه روح چه له وجود پواته شتی
نخته بو سزه مددیار اسره وکړه	چه پنځیز کس می یا تلمی یار اوده شتی

د خوشحال سلام پوارو بنویارانو
گندی بیامی پلید و سره زړه بند شتی

وله ایضا

که مسجد کوهی کدیر	واړه یودی نشته غیر
یومی یا نوډ په پرتو کښ	چه می وکړه زړه سیر
بغه خای پسر گوزم	په تر سره سید می طیر

خوشحال یو دینی خوشحالی
ورنډ وړدی غیر و نزیس
ومن ربا عیاته ربه الله

چېر ضایع دی یا تر منډه وی	یاری لوسه و سره ننده وی
د بده د پیری دی پدنگه بلا ته	بتر تر دانه شکم بنده وی

وله ایضا

هونیار مجید پدومونوزیایه کا

ورموند وایم که شوک مخ سانه کا

محتاج دنورو نورو نغریوشی

سوی چه خپله کتوه مانه کا

ذکر دزرغون خان جنت عکان چه پد قوم نوزری و روایت کا

دوست محمد کاکر چه پخپل کتاب غرغبت نامه بنی کبلی دی چه زرغون خان دنوزاد

نوزری و او پکال ۹۱۱ هجری مبارک و لاپ هرات ته اوله سفره خان بصره

و خراسان سفره و کا او داون بکو پچنگو کی زرغون شکاره بره بند مسانه و غیرت

چه شیبانی خان سیستان ته ورسیده نوزرغون خان لده سره جنگونه و کورن

چه داون بکو بنکر هیرو مهال دوست محمد کاکر بسی نقل کا چه پد ۹۱۲ هجری

زه و له یام هرات ته پد لجران کبلی می د ملا یوب تیمینی فتح دزرغون خان د

غزله او شعره دیوان ولید چه اوراقی و پشمیر دری سوه هم دوست محمد کاکر

مدایت دی چه زرغون خان ویر ضعیف سواد پد ۹۲۱ هجری پد دیرکوت

کبش وفات سو دوست محمد کاکر پخپله غرغبت نامه کبش داندی دو مخ چه

شوی د ساقی نامی دی دده له دیوان د اشعاره نقل نوی

شعری ساقی نامد

مرور یاری می چنله کوه	ساقی پاژ پیله راکوه
اورمی هریدی او بو کوه	اوبد تویی به لبو کوه
زلفی تاوی د سنبل کا	پسیمی سو غنچه گل کا
کهدین پاکستان کا	بلبلان شور و مخان کا
شراب پیروی میبانی شخه	زابد وزی صومع شخه
دی بهار کی کلپرست دی	هر سری پیوست دی
د غنچه لو تنداری دی	پراغونکس سری نندی دی
دج راغد بنکلی غلن شون	جهان قبول سور او زغون شو
یارانی کاندی طلب ه	سری قبول شور و شخب کا
بنده موسم دیپامنی دی	بهار وقت دیارانی دی
من شوندون سبارقاری	لوساقی پاژ بهاردی
تور و خاور و کس بدیونه	دینا پاد موب بخوند
بزم تو د به پایمی کوه	پیمانده د لرحمی کوه

چه بودم سمد آزاد
 ساقی پاشه وقت دلدی
 وقت دمیود ویشودی
 بغه شوک اوس دپجوری
 مستان گری پیاغوبن
 لاس پلاس دی یارانی کا
 مجنون وصل له لیلادی
 نه سخن سندن بلیتون سته
 تر تا و نر ز حد راسه
 ماته بام در بل و نور لا
 اوسمی بل دزی پکمر کچه
 چه بل فر نوی الفت دی
 بقول اخلاص دی او صفادی
 له ز په کم غش او غل سی

نابنا د ز په می سیند بنا د
 پجوشش کی خم د ملدی
 دیالود و کید و دی
 چه ی جام تشه نکلور دی
 سستی کاندی پراغوبن
 یو په بل نانه و نغزی کا
 د جمال په تما تا
 نه هجو نه حکر خون سته
 ساقی یو کچی پچلا سه
 چه یو تش سی دن نور را
 لهر جا هر شه ی نوز کچه
 توله مهر د محبت دی
 تیاره ور که سی زماوی
 جهان توله کل و ملی سی

ساقی ساهبه مطلوب دی
 دستا لور پیرزونی
 خوند بدنگارنگ دگلو
 ند به بزیم شپور تودی
 جام به تشرد آرزوسی
 نوساقی پانز بهاردی
 یاران ناست سزگی خلودی
 درهم راسد عنایت کره
 سرد ملو شخو دک بهام کره
 چه سو به بزیم سچی تودی
 دجهان ویر و غم بیرکا
 چه پد سخ کی موبلیتونی

نوبهار خلد سر غوب دی
 نوبهار بد به قد بندوی
 بی مستی بی له ملو
 نه نقی خند سرودی
 درک بجهار او پیرزوسی
 بزیم تالده امید واردی
 ستاد جام پامید نوزدی
 بزیم تودد محبت کره
 دیارانوی انعام کره
 در نالذ الو غوب و سرودی
 یو دم بند به عشرت تیرکا
 لجهان سبا یون دی

ذکر الله تعالی پر رحم نومرد دست محمد ماکر علیه الرحمه
 دبا برخان زوی و پیر د
 کاکر بابا در زیارت دپاره یکال ۹۱۲ هجری و لار برات قد او بیا پر راغی بدوب
 یکال ۹۲۹ هجری یو کتاب پشور لظم ز پر نوم ی دی غرغبت نامد د کتاب
 پر ما ولیه شیرین بیتونه پد شوی لری او د غرغبت بابا قدس الله سره اللریم
 حکایات دی او لر شیتو خلقوی روایات را صحیح کری دی دغد کتاب ز ما پلار
 پد توبه کنبی سیدلی و او ز حوبن کهرول کنب موکو چنیو او ز شیو پد سبق دست
 دوست محمد علیه الرحمه پخچل کتاب کنبلی دی پر ز ما پلار بابا برخان هم یو کتاب پشور
 کنبلی و پر نوم ی و تذکره غرغبت هغد وقت پر بابا برخان وفات سواد
 زه پر کور ندم نو بخت کتاب ورک سوی داو چا ضایع کری زه پر راغلم
 د چیل پلار پد ماتم سی ویر جن نسوم نکه چه کتاب ورک و ماخو د بخت کتاب
 خبری ادریدلی او پد وارو وارو ویلی وی او هم می یوشه له بختو تخته پیاد وی
 نو ما پر خدای توکل و کا او بخت قصی او روایات می بیا پد شورویل خدای
 تعالی جل شانده دی ز ما پلار سعی مشکور کا
 سی وایی کینو کبی دی
 کتاب عنی الله عند پر ماله غرغبت نامی تخته دغد حکایت را نقل کری دی

حکایت له غزبت نامی

له نیکا نو روایت دی	هسی توله حکایت دی
نورمحمد کاکړ راوی دی	په ی فیض تل جاری دی
د نیکو نوله خولی وایي	په غزبت ی راته شناسی
په کاکړه نیکه زا هد و	لوی شخنتن لرتل عابد و
تل تر تل سې عبادت کا	پر دی یاری ریاضت کا
شپې ی رنوی په لمانځو وی	په ژړا و په نادو وی
ندی خوب ندی خوراک و	عبادت ی ژوند و زواک و
په بد کسینوت په لمانځه	یا بد کسینوت په ستاينه
ورځ ی توله په قعد و ه	شپه ی هم یوه سجد و ه
توی سیر دلاوت کا	په یوه گولدی قوت کا
عزق به تل په ذکر الله و	هر سبا او هر بگیا و
یو د شپه ی عبادت کا	پر گناه ی ندامت کا

په شپو شپو و دینستر
 پر غوغبت نبی بنهانه
 تا خوښ پیر نیلجو په
 ماسوا کښ دی قراری
 د شینن عبادت کړنه
 شپي او درجي د پکوری
 و اېم سا دعاړی قرض دی
 تر ټولو لوی لمانځل
 په جهاد بدی پور کاس
 بیا خدمت د خلق اهدی
 شان خبر کړه بند د نینه
 د لوی خدای د دین قاصد شه
 د خدمت ی پېچان پور کړه

منځگي پتې سړی له خوښه
 هېي خوبی ولید گرانه
 وای ای کاکړه و په
 سا قدم زما پر ساری
 شپه و روح دده لمانځنه
 وی پاته تا نوردی
 د جهاد کړه پر تافرض دی
 یوه روح جهاد افضل
 شوب پر تل لمنځ ور وړه کا
 طری شرف د دین همدا دی
 تا پاته دواړه د نینه
 توره و اخلاجه مجاهد شه
 د خدای نور پر جهان خورا کړه

خان دظالم معصیتی

دغز اپر خوا نومر سو

دغز اعشی تیره کورل

دسلطان عیاش لملو سو

دسلطان مل شو پملون

دغازیانو پتول شمیر سو

دبنج پخاور و دهرات سو

چه دلپشهر عبادت سی

چه دلخوبه و پین کاکر سو

دغه خولی آراستد کورل

دهرات خواته پرتو تلو سو

دیکره بوری جهاد دن

دخه بوری شردینا تیر سو

چه ی هلقه هم دفات سو

میره هسی ژوندون کاندی

مری دضای پیرضا باندی

ذکر د محبوب سبحان عبدالرحمان علیه الرحمة محمد رسول هوتک علیه الرحمه

مخبر بیاض کینن هسی کنبلی دی چه عبدالرحمان بابا پیر قوم جهمند و او پد پینوری

ژوندون کا پلاسری عبدالسار نومیدی او پد بهادر کلی دی دیره وه عبدالرحمان

بابا پد ۱۰۴۲ هجری پیداسو اولد ملا محمد یوسف یوسفی شوی دوست

وکام اوله مغه شخی فقه او تصوف زده کمال او بیا دلاره کلمات نه هلمدی هم
 سبقونه و لوستل او بند عالم سو پد سو انی دی دنیا پر سینوله او اکثر به پد غور و زبیدی
 او کلمه به دلاره دهنده نشان پر خوا او دضای عبادت بدی کا دو دنیا پد کاروبه نه
 مشغول کیدی عبد الرحمن بابا یو عالم ربانی او عابد سری و او ویر شتر وندی دهنده ای تقان
 جل جلاله پد محبت کیند و دیل او پد پستو کیند پد رحمان بابا مشهور سو پد ۱۱۱۸ هجری
 وفات سو خلقی تراوس دپینور پد هدیر کیند زیارتونده کا او دده شتر وندی لولی
 درحمان بابا دبتی او غزلو دیوان ستمه او دیر دیر پیدای کیندی سی و ایی فقر محمد
 هوتک غفر الله ذنوبه پد ظل الله پادشاه جهان شاه حسین کاتبان دانستول او
 له پینوری دعبد الرحمن بابا علیه الرحمه دیوان نطقوندر او برل او یقیندار
 کیند علما اوز یاد و کینل او اوس دیردی فقر او دهنده ای دوستان دعبد الرحمن بابا
 شتر وندی دیر لولی او فریبی او عام خلق فالونده پد کبری سخی پد پنجمنی هم دا
 کتاب دیر و ایی او دضای تقالی دده پد وینا کیندی سی برکت ایینی دی پد دیر خور من
 زیره داروپه کا او بر غریب او محتاج مستحق کا زما پلار سی نقل کا چه پد
 قند بار کیندی در انضی لرگین خان جور دستم تر محمد تیری وکا او خلق دهنده ای پستی

چذاب سول چه پیرگ خوش سول نودوی پد کو کران کین مغفور رحمانی برگزیده صدانی
 حاجی میرخان هوتک بنالم خیل تد و لاسر اوله بخدی چاره دکار طلب کرل اولتو لو
 ادیل بر دول چه دی و ایی بغمی کری بخد مغفور یوه ورج شتر ما بنامه لد نوزو پشتمو
 خانانو مشرانوسه مصلحت وکا اوسه ی ترون دکا چه ظالمان مره کری او خانانده
 لچر و ظلم و زغور کی پد پای کین حاجی میرخان علید الرحمد وویل راسی چه عبد الرحمان

باقدس سره هم و پو بنتو چه دده دیوان ی خلاص کاسی شعرونه و بیت

<p>ز د مکتوب غندی پد پتد خوله گویا سیم کینت و عشق پد توده ز هله امان چری</p>	<p>خا خوشی خا تیری کا ترغوا خا سمندر بوید چه زلیت کا پهور خا</p>
---	---

دغه میتوندی و لاسر بغد مغفور حاجی اولس تده وویل چه دظالمانو کار تمام دی
 ما اوس دستی خا خوشی به شتر دده فتولد به پد پتد خوله داکو بنین کرد چه ظالمان
 رک سی چه مناسب وقت راسی نوبدزه پرتاسی بیغ و کیم سفد وقت باید قول تیار بو
 و ظالمان له وطن و با سو نقل کا چه یوه میاشتت وروسته بخت مکان حاجی میرخان
 داولس میان او خانان را دبلل او پد ما بخدی جبرگد و کمر له اولتو لوقر آن قسم
 دکا چه دگر کین خان ظالم له جور خانانده خلاص کری پردی وقت بیا حاجی

میرخان مغفور لدرسان بابا شجوه دابیتوند ولوستل بیت

ضای و ماوند سبکاو کی سغد مغر	به آسمان یحیی پت گری پسیاب و
نچیل صیب راباندی پرانت هموریا	به رقیب رات تیری پزنجیر و
به عدوت کنور دخل نشسته دلور سیا	پوهالی منت بار اوس رحمان

نقل کا به دندای به قدرت دغدورخ پر آسمان اویرج هم ونا به حاجی میر مرحوم
 دابیت ولوست سغد گری لمر سبکارد سو اویرج ی لدرخ بستد سوه دلقو هم دغه
 یوا لاهی مدد گانند اویا لوزجت مکان حاجی میرخان خاتونه وویل دادی د
 خدای تعالی مبر اولفن هم زمون ملگری دی اوس نوه وقت دی به توری ندیکو
 وکانر و او خانون لردنهن در غورو سغد وچه به ۲۹ د ذیقعد الحرام ۱۱۹
 بجوی اوس نقول سول او دجنت مکان حاجی میر به مردید قند بار ورنشوتل
 دبنجان ی نقول مبه کمرل اوس به نوزکات الحروف غفر الله لونه د عبدالرحمان
 بابا شحورن و انقل کا

غزل

زه داهی دیوانه دجنون چاکرم	لدرواج لدرسوم بیرون چاکرم
----------------------------	---------------------------

بیوی دخیل نگاه پدافسون چاکرم	پوسیم چه داجاری پیا توک ها
دوب هید مندی چاک و چون چاکرم	دومی سترگی کوم باند لومد غمزد
پدفتو روستو مقنون چاکرم	نهن توفیق خودفتور اترنج ندو

رحمان بیچ لچیلده کانه خبر نوم
 چه دایسی نندزبون او محزون چاکرم

ذکر د شیخ الصالح محمد صالح . حمزه اهد سعید . بسی دایسی کاتب ددی کتاب محمد چه
 ملا الدیار اللوزی پد تحفه صالح کبیر کبلی دی چه شیخ محمد صالح یقوم اللوزی و چه
 جلد کبیر او سیدی او عابد او عالم و چه وقت کی پید سیس تیراوه او دملق اند
 ارشادی کا نقل دی چه شاد بیگ خان دقند بار صوبه باد شیخ محمد صالح دغوبنت
 چه کابل ته و لا سیسی او بقده دلقه ته فیض و کبری او پد تدریس دعلوم طالبان ته بد آت
 و ما شیخ محمد صالح و رتد کبیر چه مالک طبع دمنزت شته او پد نیایستی تک لغوای م
 زما دایسی مقصد دی چه دنیاماته راسی ند چه زه و لا یسم دنیایسی کد زما عزت
 عزای ما پیرین ده او پد نیایسی می مد مسافر کوه چه دغخطار سید ی
 شاه بیگ خان و ویل زما بهم سا عزت مقصود و ندی غزنی سی و ایسی محمد

به طلاله یار د فضل شیخ پناهد و کینس کتاب به تحفه صالحی نزم و سپهر کتاب کبلی
د فضل شیخ علیه الرحمه احوال او خبری و کنبلی اودد و اشعاری کپسین ضبط کړل به له هنجی

تخت داغزل دی به شاه بیگ تدی کنبلی

غزل لیشخ محمد صالح

<p>بپه وده منت بولی دوز چا ودم موبان ز د پکو و ستلم سپه او دم زه د عشق پیا زار بار د شق سود او دم خزانسی که دوی حل جهان پش او دم عاقبت خاورو تد بند عمل پش او دم</p>	<p>دیلی دینی فیض هر سبا و دم به اشای د شپی ناقه چه پلاس کنبوت پر دنیا له تجارت تروک د دنیا کی دیلی لیدل درب پد بهانگی که پر تخت می دیلمان سپه کری گوی</p>
--	---

بیلد عشق کو شحالی پر ما صرام
زه صالح که پد نوله خو منی پزوه تر او دم

غزل اوله ایضا رحمه الله

<p>روغ به نسی پدارو د سحر لیا داد زوه دارو جوړ نکره حکمانو</p>	<p>به پزوه ی غشی خرنسی د پشمانو چه لورن لرخته خلاص پزوه زخواروی</p>
---	--

کار سازی کا دوزخ انور نیکو را نو	مگر بعد پر حبیب دی ہم طبیب دی
نہ دیل درو گوہر دنا صحنو	بیخ اثر ابادی نکاند عالمہ
زرہی وی پی پد مشکلو خوبریانو	اصیبت زیره غواری رو نشت کونول

کہ صالح خندی دزد پوینو پای

نزد دولت پر دنیا شتہ لابلانو

ذکر و مقبول ربانی علی سرور قدس صمد الولی بہ تحفہ صالح ابنی سی راوری
 بہ شیخ علی صمد شاہ ہوشیل لوی و پیر دیندستان پیمان کی دیرہ واو شاہوند و ذکر اما تو
 او خوارقو پر طلقو بہ بر کلد شئی لیدل بہ مخزن اصحانی بسن ہم نعت اللہ ہی و ای
 پر شیخ لوی لوی کرامات بکار دکر ل او خلق پید و گرد ہیدل بہ تحفہ صالح کی راوری
 پر شیخ بخیلو میر انوند ہایت کا او عظونہ او دسوالو ہونہ بی ویل او دلقو
 مشکلات بہی حل کول یو ہ روہ سوال شئی و سو پر پس ترا ہر لحظہ مرگی رجعتی است
 مصطفی فرمود دنیا ساعتی است کہ مقصد لری زہو بہ مرگ و رجعت کلدہ ایم او
 مستمردی او کہ دامرگ و رجعت دایم او مستمردی او تو بدیہات جد امامت
 مستمردی او دتا سنیانو عقیدہ بسی ہنغہ عارفت ربانی سی جواب در کا

چه ذات ماسرادی لبد بند ذات دانسا ثابت دی او بون متخلل دی سستی وایی
 اَنْتَ اَنْتَ لَا بَدَلَتِكَ فَاِنْ بَدَلْتُكَ فِي الْعَهْلِ و لیس عنده که منده خبر فانت ورا و نه ان شیا
 دغد مرگ در صحت بدنی دی ند ذاتی او بر کله چه تخلل و موند سابقه ذرا تو نوی پرنخای دیرزی
 لاصقه ذرات او بهر غنچه مجد دی چه در دنیا عدم تحقق تا بقوی او بهر چه مصطفی علیه السلام
 و دلیل الدنیا ساعده اشیا کوی به تحفه صحاح کهن دعا رف را بنی علی سر د و لودی اشیا
 دی چه داغزل صنی را اظلم

غزل لعارف الربانی

<p> دحق نور وینم پسترتو دایاز کی دیدی نشی عر خدای می سبب ساز کی ناگهان چه می دلبر پوت آواز کی هم بدغم که می دلبر غنبت پهنای کی پر غماز دباری کانی غم ساز کی چه تن ناست وی خالوت کی سره زار کی </p>	<p> محبت پایدمی نوش که پیحاز کی درست وطن را نه در یاب شو بی دیدن که زه مر شتم هم لگور که م سر پوز در می سر غوغ در قیب پتیره تیغ می زه دیار جدا ماناست و یولد بلبله گران بلیتون بد و سغومینو ویند </p>
---	--

ای سرور مخازان شوه بی حساب
 پاک الله در صورت تشبی مخز پیا ز کی

دویمه خزانده پد بیان د پغوشاعرانو چه زعوب محاصرین دی غفرالله لسه
 ذکر د اثنای بزم ران ملا بان توخی ملا بان توخی پد انوکهن اوسی اوپه
 اصناف د اشعار د کهن استاد دی غزل اور باغی وایی او د شاعرانو انبار دی اوز ما
 چه محمد هوتکیم همرا دی هله چه نقد بارتد اسی ز موبد مجلس پیو دی او یاران دده
 له لطافت د طبع ممنون ملا بان مادی د سلو موسیقی اوپه فقه شریف کهن تیاری
 هله منطق او حکمت لوی او خپلو شاگردانو ته دی درس ورکوی د مخیز پد ابتدا د کوانی
 تلمی و او په بندهستان ی له استادانو است کمری لطیفه

هله له هلاکت ملا بان راغی او یقده بار سنی ز ما میلده سو د سقی ما چرک حلال کا
 او طعام ی تیار چه دسترخوان راغی ملا بان سبی شعر و واید
 شعر

پر لودون دی کزندی	د باز برضه یو چیچی دی
د باز بنم روی د غرقشو	اوسا می بسن با سنیکی دری دی

ما تر خد سپین دی بزم لال او د میلده یلمستاته می پوخ کا دا بولد

دده د بلبلو شنه دده

راسد پر شرف راسد لیلی تومی نزدی سدل دل
 راسد پر شرف راسد لیلی ولی لما کری بلیتون
 کہ ہر شوقیہ تبتم نہ پیر بردی می ستاد عشق شوانون
 راسد پر شرف راسد لیلی چہ دپرزہ کم ملہم
 حساب کتاب بجا رہی وارہ کاتامینی برہم
 راسد پر شرف راسد لیلی چہ دپرزہ کم پوری
 لیل بہ ستاد جمع کوم اندینینی تکم نوری
 راسد پر شرف راسد لیلی چہ سرہ و کرو خوالد

پیدر زخی چہ می ونہ بختی پچو بزہ مگو
 داستا لغتہ زری کی دی پرودینو کلوون
 زہ نختا میروم اغاز پد لیردند پلس
 داستا پر عشق کی می تر شا کا دینا وارہ غم
 لارور تہ نشتہ چہ دکنینوم درو پکو گل
 کجل درو انحد واری سترکی بزہ دم تری
 پکار می ندی تابیح دجفت زیری گل
 | پرتا میں یم بی آتای نشتہ شیخ اندہ سبتہ

زہ دغرو باز دم تا بندی کر صد نفس کی پر شد

یو وار می خلاص کد چہ بیازدہ کرم دوزر خیرول

ذکر افضل المہ اصیرن ظل اللہ فی العالمین شا حسین لازال ظلال سد طنتہ من مفا

المسلمین پادشاہ حججا ظل اللہ شا حسین بنالم فیل موتا دد مغفور جنت سان نوی

میرخان نوی دے پچہ اوس پچو اسی کنس پادشاہی ہ اوپشا نہ می پیوری آاسم

پادشاہ عالم نپا ہ پد ۲۳ دجیح اول پد ۳۱ اللہ بجا پیر ری کنس دکلات

پیداسو بخدمت حاجی میرخان دبیت اللداد صفا سفر و کا پادشاه نقل الله کوچنی و
 اوله اعلم علما طایار محمد هوتک نخعی درس ولست او تر دو سو طلو پوری دعوی
 دفعه اول تفسیر او منطق او دیوانت کتب ولست او پد قند بارکی له پلاری مصال
 د امور زده کرله او پد حبت مکان حاجی میرخان پد ۲۸ ذیحجه الحرام سنه ۱۱۲۴
 بهیوی یقند بار کبش وفات سو پادشاه ظل الله نورس مکن و او دخیل مشرور شاه محمود
 خان سره و میر عبدالغزیز پد حاجی میرخان دور و پیله مرگه دور و پقند بار کبش
 مشر سو خود او رس رعایت می کم کا ثوبه سنه ۱۱۲۶ بهیوی دشی دنا رخ له قمر له
 بام خطا سو او را ولوید می سو دخیل عم تر مرگه و دوستد میر محمود یقند بار کبش
 پادشاه سو او دستان او کرمان پر خوی بنکره کا پد سنه ۱۱۳۵ بهیوی پد
 اصهبان دضبط دپاره دلا یقند بار کبش خیل دور پادشاه ظل الله شاه حسین پادشاه
 کا او دقند بار او فراه پادشاهی تر غزنی شاه حسین تدور کرله او دلو علی سلطان خواد
 خانانو او مشرانو شاه حسین پخبله پادشاهی دماند او خطبه او سکده ی پناه مبارک
 جاری سو شاه حسین ادام الله دولته دلا و او متهور پادشاه دی درعایا
 پد ادرسی او د دادخواهانو فریاد اوری دظالمانو لاس کو گاه دی ادرعیت آرام دی

د پادشاه عالم پناه دربار کیش تل علما او صاحبان لار لری افضل العلماء طایر محمد هوتک
 چه د پادشاه استاد دی لوی عالم دی پد فقه کبلی کتاب مسایل ارکان فقه کبلی
 دی بل لوی عالم دی عصر چه د پادشاه ظل الله تر ظل لاندی شونند کا دقت با شجاعت
 امام ملا محمد یونس تونجی دی چه د ملا محمد اکبر فرزند دی او د علوم تاریخ کا او کتاب
 جامع فرایضی کبلی دی پد پستو اوبل عالم جامع الکمال ملا زغفران ترکی دی چه
 مدار المہام او صدر الافاضل دی او د پادشاه ظل الله کبلی لاس دی او د محمد چه د
 پادشاه زوی دی استاد هم دی ملا زغفران چکمت اور ریاضی اوطب کبلی استاد د
 او طه متد زغفرانی چکمت اوطب کبلی ده د کتاب ہم لیدی دی او مطالعہ کر
 پادشاه ظل الله شاه حسین پنجب کبلی مری دی او پد نیولو د محاملکو کبلی گندی د
 غلجی طرایف تر غزنی پوری دده پادشاه سخی او پد ابدالیو کی تر ستیانند او برات
 حکم کا پد ۳۸ھ بصری شاه حسین بنبروکا او د بہادر خان پد سالاری
 د شال او بوب ولایت فتح کا او پد کال ۳۹ھ پچیلہ پادشاه ظل الله تر
 دیرہ جات فتح کرل او تر کرملی ضبط کرل او اس پر دغور تو لو فکلو دده سکھ
 دده او حکم ی ساری پادشاه عالم پناه پدارگ کبلی دقت ہم رسد قصر یہ تاریخ باب

بلند پند و اندیشه در بارگاه پلنگ خانم کنن او به مجلس کیمی علی باج گیری ادشوار و فضلا
 لوتوی زنده محمد هوتک کاتب ددی کتاب هم پدی مجلس کی سیم او پادشاه ظل الله اشعار
 ادبیات بیخام کاتب هم ادکتاب ددیوان ی مرتب سوی دی کله پر پستو اشعار و ای
 او کله فارسی نثری نثر هم میل کا ادکتاب ددیوان استاد العلماء ایام محمدی قرات کا
 پر سهو و سقیم نئی زایل کا او پادشاه پد اشعار کنن بر سهو لیده شی ادعلای بقول
 پد بزرغت او دعاست قایل دی ادصاح ته مایل هسی دای محمد کاتب ددی کتاب
 بر یوه دسخ دپا، شاه و ظل الله پد قهر کنن مجلس او فضلا ادعلماء راه قول ناگا .

احوال و سوچه تا صدر راغلی دی او پیغام ی دلگیری نئی راوری ملازعنوان
 دبانندی و لوب یوگری پس بریند مجلس ته راغی ادزیری دفعه دشال ادوب ی
 و کا او دا بنو ز می عرض کرل بیت

صیغین پادشاه دمحنت تداره کوری دازیری ی راوری دی حضور ته	چری فتح پد بکرو بروب و شال کا فوز عرفان انعام پر سرز عرفانی شال کا
--	---

شاه عالم پناه نثر ز عرفانی شال در کا او پد دغد مجلس ی لولو حاضر نیوند شاوند
 شیندل او پادشاه پد انعام بر بلند سول هسی دای محمد کاتب ددی کتاب چر

پادشاه جهان پناه اشعاره دیدی او در اول در اول خوزی و لند یو نزل گل اوم چو
شعوه د کدم امول ملوک نظام خان خوک

غزل شاه حسین دامت سلطنته

بیانندی دغو پیاو چور کرم	پد یارو کی دهمران ی تا دور کرم
بیانندی دی سن او لکی زانیری آری	سا د فکر یگرداب کین تل عبور کرم
د فراق پری می کبیوت و مری ته	یجهان فاکونی رسو لکه منصور کرم
چو حاصل دی هم نانا دید دبری	د بلیون فکر یزیره کین ناصور کرم
د باهوشی می دغور پنجر کین	غازانو پد غمز و غمزو اوجور کرم

خلق یاد ز ما د عشق پد لیونو کا

زه حسین محبت هی مشهور کرم

ذکر د شاعر شیوا بیان محمد یونس خان ہی روایت کا زما تر بور رحمت بزنگ

چو پد سن ۱۳۰۰ هجری ۱۳۰۰ سنور تہ نقلی و سم او ہلندی چنبر کین محمد یونس خان شاعر

شیوا بیان ولید او دده اشعار می سماع کرل محمد یونس پد غنہ کال یویرش منی توان و

او پد قوم موسی نیل و پیر پلاری نوز محمد خان لد موسی ضیوشن د کسی د باہر سر

و هم تیرش او میدان محمد یونس بد پیوسته کنی علمونه او تا بوند و توسل او بد بخت وقت چه
 عبد الرحمان بابا شوندی و د بخت شاد سو او و شاد دیوانی جو را چه دیر منزل
 لری و بختی کنی معروف سو محمد یونس مهبان دوست او کریم سمری دی سافزینی
 بختی کنی پر دیره او سی او که شوک عالم او شاعر دده کرده و سی دیر قدری کا
 او بد عزت داری او میله نوازی کنی جنت کا رحمت هوتان حکایت کا چه محمد
 یونس بچله دیر کنی دیر باقریم او بره و روحی مانه دیان چه یو دن شید لاداره
 بیرونه به جدیود چاسته ی زما عزت و کا او بره و رخ به ی اشعار برار رانده
 یل دغه دوه منزل رحمت دده لیدیوان مانه را و پرل چه بدی کا به کنی
 بت ه نامندی تعالی د محمد یونس خان شوندی او مغزوری

غزل

کله بیا موند شیرین وصل دیر چا
 پددا حسن بلیده شمس و قمر چا
 را کا وه به دد لهر دور خبر چا
 دو باره بد یاد اول شکو غیر چا

زو اندو پیمینه بانندی سر چا
 بدنا بتی ساله صفت روزی نوی
 لند پدمی خیل مهر رهبر نوی
 بد استاد زلفو نوی تر شام شوی

په آسان داسې بیا موندلم تر چا	په وصال پسې غوښه باسترگو دوری
خو جده لکه تجنون نشی له بریا	با بسته ییې به نهمی پکورین
چېر نو شلی د وصال شیده و شتر چا	بهرایی بی صحت در ترخ لکه کنه برکا

و لرم تدی کا و سپاره یونس
مقصود د خدای مینه نی بد منر چا

تغزل وله ایها اطلاق الله حکم ه

چېرې نور د سترگونی غمگوردی	شیرین یار رخا د وایه سترگو توردی
په بغه و جده ای پوزی پور	پدینا کهن چه بنیاد اشنایی ه
لیونی عاشق ویزار لکه پور و جوردی	و او بیلا د عاشقی له میر سحره
ستا د حسن خبر تللی لور پلور دی	لکه بیدرد شانه زبانه د کوم دی
خوار عاشق تر درانه بار مانده نسو دی	د محنت جوری د دروندو بازی کینو
مغذ شک چه ستا متنق پر برقی سپو دی	بادی بجم و تنه و گردنه نرسیدری
مغذ زه لکه مرده نوس، گوردی	چه د عشق شرغی نوی پو گل بس

زه یونس چه ستا پمینه بس سوا شوم

اوس په بیارته جا و اترانه پیچوردی

معیاتہ باہم یونس

تو چہ نبی مکر استیسی دی یونس مکی اسم پر حرام شد
 و کرد کرد خرد از بر محمد گل سعود سی روایت کا رحمت ہوتا ہے پر دوران
 دستور پینور محمد کفرم سعود زوی محمد و د ویدل سو پر پورن شاہ و او بر
 حدیثی بدی ویلی او دیوہ بدند و دد فحی رحمت تر بور رانقل کا چہ دندی فایہ
 بدید

اور باہمی بل شو
 اور باہمی بل شو
 سوی پر اور پید
 اور باہمی بل شو
 ویت دی پاور کرد
 اور باہمی بل شو
 تاہد نقل تل تراہی
 اور باہمی بلا شد

چہ می جان پدیند شپہر بنی راند بل شو
 پدیند نووی علم لاند بل شو
 بنظمی بل لماند سرہ نو لاندور پید
 ویتند سوراب کمن وک مرضی بل شو
 ریت دی بنایت در پوری اور کی بندہ دی سکون
 واپسی شہی تا پور و بین غل شو
 شد خداں دیارہ عزراہہ مؤد گل تراہی
 تاہد نقل تل تراہی

ذکر شرف از زمان عبدالقادر خان تکیه
 چه در حوض کمان نامه نهله بوی ای نواب محمد اهدیه
 هسی روایت کا چه در حوض شادبدل مقبله ترمیه هسی عبدالقادر خان په ۱۱۳۰ هجری قمری کا بل کی
 لیدل شوی و چه در حوض قوم نجرالکابل تدر اعلی اودا روانه دتیرید لو خبری ی و بنگین
 پر خا کولی و ایی چه عبدالقادر خان شنبلی اوگرندی خان و دشتکوخانان کی تابع و او دود
 له په سلطنته هجری ۲۳ دجادی التاشی واقع شوی و اوس چه دغد کتاب کوم ماته
 نه د شیکاره چه داخان به وفات شوی وی که نه نه هسی کهنم چه وفات سوی بوی نقد چه
 اوس ی چا د ژوندانه خبر نری راکری که به مروی خدای دی و بجنبی هسی و ایی په
 عبدالقادر خان په هندوستان کهنیم عمر وند تیر کره اولهته په نقشبندی طریقت کهنیم
 سو منعبده ار پارا سمری و پنجانی او مشه توب کهنی انصاف کا اول خدای بهی ترس کا
 عبدالقادر خان د شعر دیوان لری اود یوسف اوزلیجی فصدی په ۱۱۲۰ هجری قمری نظم
 لصفون نامدی هم به پیترو و کنبله او د شیخ مصباح الدین سعدی کتانی په پرنشور او او
 په ۱۱۵۰ هجری قمری یوبل کتاب نظم کا چه نوم ی دی حدیقه ترک دغد کتاب ما په ۱۱۳۰ هجری
 هجری که صدر الزمان بهادر خان وید چه د مؤلف په نسخو و بهادر خان داست
 هسی روایت کا چه په دیره ما دغد کتاب و موند چه دیو خشک چنبط کهنی و نقل کا
 چه عبدالقادر خان لطر لقیقت نقشبندی کهنی خلیفه هم اود پیر خلافت ی کا او هر

شادی کا شیخ رحمانی سعوی لاہوری پخلافت تاملی و د عبد القادر خان شہوند دیر

دی فواب محمد انوار دودہ سلی غزلوند لکامل راوپل ادس زہ دلند لہ حدیقہ ننگ شجر دودہ

غزل

یو شتر شہوند نقن کا مذم

پکین غم دخیل اشناوی تل تل

تری محروم شوہ پہ شوکانی میل

شمع تا پیر دخیل سوز قصہ دین

دالنبہ پری معشوقی و لگول

کدی مخ پر پلو پست و مالیدل

شبح اور پد تندی بل کر گرزیدل

دیرغ نوز غموند لیری شولد دل

شبنم وصل دکل یا موندہ خاموش شو

ہند پہ ژبہ د قلم شوہ پد مجلس کین

کاشقیشخ مذہبزد مشق بسوز

د فانوس پد پردہ شراغ غم پتیزی

پکاتم پروانہ پوری خان وسو

درستد شپد پناو عبد القادر کہ

تدی غم پر پاننگ بازی شمل

غزل ولد اریضا

ہمیشہ ی غم کوہ د پر یو تلو

فاصل شدہ دیو ستر و دو تلو

د بخو محزون ندی د کتلو

شد فروش د پادشاہی تخت نخلو

پرمی اوس کری پینظلو حوروی رپی

پیشہ ی ہمیشہ دل آزاری وی

خدا

خداوندی چه زردوز جامو کبر	چه غنای بی اهنق داسیبار
داخله سوره تانت ناکهانی دی	چه بیخ کوی غلامیزی

بغز زین عباتا در چه مردوی

پیکر کل دندندی داسا تلو

ومن رابعیا تلو

پوشو بلبلی چه شره پدرا

وقت دختران و وی لیدل

چه بی گلونو و پائیدل

نوازی خستدوی ویی نرای

ذکر دصدا اکابر دوران بهادر خان ادا م الله بگانه پدی دوران بقندا
 مشهور دی پد بهادری او تور یا لیوانی موعوت دپاشه ظل الله بان و او دبلروسا
 دشال او بوب کلاوی فتح تا او دیری صبط کا دبری سندی سر خواته چه
 کا به خای اخی او بری یاز ازل پد بر ضد دی بقندا بر کسبی نوال خلق پیر
 او محتاجان او فقرای پدم او سخاوت ماره دی وجود لاسی زر بخش دی
 هر کله دغریا نو دستگیری کا پادشاه عالم پنا د شاد حسین ی پد تظا با کا او
 عوامی پد امیر الامرایا دکا خان عالیجهان پد علوم کسب عالم دی او پد اشا
 بی نظیر مشوا اولما پلاس و کرم پالی او بیچکله دی مجلس دی کالیفوخانی نوی

عجله نبی پدوران طاق وی او پیا بندند پد علماء تد حاتم دی جده لسونه راسی علماء او
 شوا سیله تا او دوی تد بندنی وة خالق تعالی دد اگریم دوران او ایتم زمان تر زیره
 زردی و ساتی آمین یارب العالمین بسی وایی کاتب الحروف محمد هوتک شفا اهد ذنوبه
 و مسترعیو به پر خان عالی مکان دوی کتاب دپاره لعلیله اشعار و فنی مانتد نوه بدله راره پد نقدی
 خت کوم پر کتاب لده ذکر خیر ددی حاتم زمان خالی نوی او هر شک چری و لولی دعا و

و کا خند بدله داد

بدله

بیلتون د زوردی تر لیموی سههار ستم شاشی
 د امرن یا قوت می پلیمن کنس تا پیغم شاشی
 گوره لیلی باران داو بنوستا پد چیم شاشی
 راغله لیلی پد شینگی خال شاشا پد گلو کوی
 سهار چه وزی سیل کا بزغ پد بلبلو کوی
 ملالی سترگی ی کا تد پد ویر تر نو کوی
 دژوبل دریه وینی پد هرگری مردم شاشی
 سبکی بخلی دباغ پلور میخدا شاشا مدکوه
 و ربیت سوی زره می دی سین پوری شدا مکوه

لکه ششم شاشی
 پد ستم الم شاشی
 شغلد پر چیم شاشی
 پد سرو مشکلو کوی
 گل پد اور بلو کوی
 زیب پد کجلو کوی
 لکه ششم شاشی
 عاشق رسوا مکوه
 راشد جفا مکوه

<p>نورظلم بیا مدکوه غم اولم خاشی</p>	<p>زهیم پتنگ تری دیوه ما جلبلا مدکوه ییم تالده عشقه لیونی پر ماما تم خاشی</p>
--	---

ذکر د شاعر صلیق ملا محمد هدیقا یو پلزی | په ارغسان کی اوسی دیار محمد یو پلزی
 نوی دی اودوی زمانی جوان شاعر دی په عمر درویشیت کلن دی صرت ونخوی
 پر ملا محمد نوز بریتخ ویلی دی په فقه او منطق هم یو چیرزی کله به قضا تدراسی
 کاتب الحروفی وینی او مجلس در سره کا عشقی جوان دی او زره می لده لاسه ایستلی بخل
 محبوب پس ژاپی زاری کا گریانی کا در دهن زره لری او سترگی داو بنکو دک کی لری
 مینی سی په اوسوی دی په کوره کلکی ورک وی سوزناکی بدنی لولی او کله به د دوندان
 په دله کلبینی مجلس ژری او مخمن زره ند چنلو ناره غلبو سوخی زمانه دده
 پر ژوانی افسوسند کا او عشقی صنون تر رسیدنی دی بالبداهه اشعار وایی او
 دزه درد په سوده کوی یوه ورخ دکاتب الحروفت پلور کس و او مای د حال یو سینه
 کوله دزه پنجاه کسبوت ژری لری او دابد لده ی بالبداهه دو بلده

بدله

<p>له لیلیل په بیلده گد بل ارمان نلری په ژوانی کا ندم بیلده یاره بل مطلب نلرم</p>	<p>هسی بی یاره بلده بیلده عاشقان نلده په هسی سور سید یو سینه بل سبب نلرم</p>
---	--

بی یار نوزده نقوار مد نوز مطب نرسم
 تر تا چه مکان قربا نومدای نیاز خند یار
 لستر گو او بنی تو یومدای نیاز خند یار
 که تندی و ترش که پر پردی اختیار نوز تاره دی
 زده در اغلی دی میلده سابقا راه دی

چه تو ک مین سسی بی له یار بل ارمان نری
 تندی نغوند کلو ممدای نیاز خند یار
 زده می بی تا پد یوساعت دمد او توان نری
 غم د پیداندی بلچا راه خاص ماره دی
 دزه لکور شخه تنگ پد شیخ شیخ شان نری

ذکر درگزیده سبحانی ملا پیر محمد میاجی
 ملا پیر محمد هوتک د ملا سردر محفوظ
 زوی دی چه ملا سردر له میا فقیر الله صاحب شخه استفاضه کرده او ملا پیر محمد لعلچند
 پلار حنیض و موند دعلین مکان میاجی میرخان سر بیچگو بنس ملری و پد شاه ظل الله
 و در شاه محمود ادام الله و لستهم اصفهان تدولاب ملا پیر محمد هم ی هلمند و غونبیت
 اوله انفاس میهونی استفاده کا او خلق دضای شریعت او دامام اعظم صاحب
 مذہب تدرا بولی نقل کا چه پد اصفهان کبنی میاجی صاحب لدرو انفسوسه سابق کا
 او پد دلا یلو علی دوی ملاست کا لکه چه علماء روم چه پد اصفهان کبنی دی هم
 ملا پیر محمد صاحب عزت کا او پیر افتان ی لقب کا میاجی صاحب یعلم اخلاق
 کبنی یو کتاب کبلی دی چه افضل الطریق ی نوم دی او بی هفت کتاب د عقاید و او
 الصلاقیان کا پول کتاب هم لرند چه القرائض فی رد الروافضی نوم دی پد

افغانی طریق کنی و احکایت کنبلی دی چه زه ی له سغ کتاب و لغت قبت کا ندم چه پدی
 کتاب کنبی یادگاروی حکایت

شیخ متی چه خلیلی و
 یوه دوع رو ا پر لار و
 کرده ذکر د غفار
 پردی لاروی تی پوی گمتی
 دیری شتی راغی رویدار
 یو دجان به آبیاری کلوه
 ده بدلیه پتوره شپه
 لرا صد به بیزار و
 یوه شپه را تیر لیا رسو
 ای دضای لایه انچه کری
 ته باداری دو لیا نو
 ستا و د خاری مر زدی
 پشوپوشوی تر بیخواب

دی له آره لوی ولی و
 لوی شبتن پداستغفاد
 یوشید نو اوزگاس
 لاری محکی وی پر پتی
 چه ی صافه کپه دل لار
 شپه پد شپه بی نواری کوه
 شیخ متی پد زیار اخند
 یوه شپه به هم بیار و
 شیخ متی ته پگفتار سو
 دد مره زوز رحمت پر شکر کری
 ته قدوه د صالیانو
 دهرچا کحل البصر دی
 پد زحمت پد اضطراب

پاکی دلاری گمتی	پدی خاور و شادی گمتی
داسی دوی شیخ مستی	دمولا عشق پستی
چرخدست دخلق الله	یوگری پدیوه ساه

تر برقه بهتری دلاوه

زده کړه دانزده گوره

ذکر د شاعر خوب گهاتر المهیاری افریدی عبدالعزیز کاکړی سہی روایت کاپر د شاعر پد
 بوری کبھی اوسمی اوس د خلو میتو کالو پچر دی دیران د شعر لری کلامی شیرین دی لکه
 غسل مادی عبدالعزیز کاکړه د غنڈ غزل را کاپر پدی کتاب کبھی ثبت سی

غزل

چر تا بچم کبھی بندوان سیم را بهر بد نشم	د بلیتون ادبنی تو یومدی پر پر بد نشم
ب دی تار د عشق بچم کړه پر زما حال روینی	شده بی بز وند عشق دی شیخ پر بر بد نشم
مردی پروت سیم دگدا پخیر نظر نکوی	کد مرده هم بی نیار زیاره تا نظر بد نشم
اودی دینی راته بلا کاسیدی ویت دگر مده	تا د وصال پر اولوسو سوسی خیلگر بد نشم
کد جفا کاندی کد وفا پروت دی و درند مجید	ساله د بار جدی مخ نگریم پد بل در بد نشم

المهیاری ولاری پدی د بار نظر دی غوازی لیلی

کدی هر خور دتی شری زه پر خور بد نشم

ذکر دهر دوران بابو جان بابی
 در کم خان بابی زوی دی پر پد انز کبسی
 او سیدی بهر وقت پر حاجی میر خان علیین مکان یقظه بار کبسی دکالما نون لیکر مات کا او
 گرگین خان ی و اثره بابو جان بابی در کلات دیر غبٹلی راوستل اوله ماشوری د
 قند بار سار هزاره سینه او بهر وقت پر ی گرگین خان مرکانزی پر کلات کبسی ده حاجی میر خان
 در نوا حکومت کا هسی و ایسی محمد کاتب الحروف پر پد کال ۳۳۲ هجری پر شاه محمود پادشاه
 د پادشاه دوران شاه حسین وزیر بکر و کادده او اصفهان تدی دیر غل غریمیت و کا
 بلو جان بابی سره در ضلعو غبٹلیو کوانا نوز پر در ی زده قند سونگ او تونخی او ترکی او
 حنی اناضیل را غل قند بار تده او شاه محمود سره و لا پر ل اصفهان تده پر بنگو کبسی باره شاه
 بابی هسی میرانده و کا پر رستم دوران ی هیرکا بابو جان د میا جی صاحب شاگرد
 مرید و او پد ۱۲۹۰ هجری ی پد شوی دشها او گلان بهر قصد نظم کره پر
 پستاندی نقل کا پر مجلسو کبسی د ا کتاب قصص العاشقین نوزیم ی او بنده بند شوی
 ری پد دغد کتاب کبسی د عشق تو صیف کا او هسی و ایسی
 شوی عشق

پر پیر هر خای ی بری دی	عشق یو هسی تور یالی دی
پر سو خلی ی بهان دی	د عشق اور هسی سوزان دی
پر بی عشق زره دمره دی	زره بی عشق کله زره دی

کله صلح گهپی جنگ
 پردی نور برتر شات غسل
 تش بی مغز یو لادوی
 هم هر زره سزاوارندی
 کرمی پیغوبه داهل غلری

ندی عشق پدیوه رنگ
 پیتانده کاندی مثل
 پر بی عشقه سر کوردی
 زیره بی عشق بکار نودی
 چه دمشق و کانتبری

دیا کانونه عشق سزادی

امانت داد مولادی

کرد افصح دوران ریدی خان مهبهند ریدی خان زوی دی دغیاث خان او
 د مسعود خان مهبند لمسی دی پیر کلمی د مهبندی پناحد بالاسی عیثات خان
 د حاجی میرخان عیلمین مکان پهر از او ملگری و اوریدی خان او سن تکره سری او
 و آشنا یانوه پیمبار او د مساز شاعردی د پادشاه ظل الله علیهم کس عزت ری او د شوکت
 او عنت خاندی پیر آشنا یانوه مهربان دی او دکاتب الحروف مجلسی دی اشعار
 می خوانده دی او: بلاغت علوم می لوستی دی پر فقه او تفسیر او صرف و نحو کس
 هسی سیر او پوره لوست لری چه طالبان ی نعل و مشکلا تو لئی کاریدی خان پیر
 ۱۳۶۱ هجری قمری صفا نند ولاد او بلندی د شاه محمود سن صحبتونه و کابیا قندهار قدراعی
 دیو کاتب ی پشراح و حال او بنگرد و حاجی میرخان او شاه محمود و کنبلی داکتاب

شکور

شکوهر زن بختیوندی نومی دی محمود نامد کلد پیری دپادشاه ظل الله فتح کنس
 ولست زر طلا دی صلده و موند لدر طبع کنسی هسی جو ایت پرودت دی چه سفد
 صلدی پیسوقه در می پریارانو او آشا یا نوزنار که اوریدی خان غزل او شنوی
 اور باغی چنل دیوان کنس لری او محمود نامدی هسی فربد کتاب دی پر اکثر بیتانده
 ی پیچلسو کنسی لولی در گزین خان گرگی دوز لودقه ادا اصفهان دفتوحه تو نقلونده
 لوتول کپین ستم هسی وای محمد کاتب الحروف پر مالد رییدی خان هم در خواست دکا
 پر چه دی کتاب کنس د محمود نامی شیخ دیره بر فرشت کاندم رییدی خان هم ماتد
 د کتاب یو باب را کا چه در گزین خان دوز لودقه ده او سفد مادته د کنس تو قتیق امدتالی
 شنوی نقل له محمود نامد شیخ دی

پد بیان دوز لودگر گزین خان او مدح و صفحت د باجی میرخان علیین مکان

خوب روایت در گزین خان دوز لود
 مخنی مکی د پاک سجان ته وند
 در گزین ظلم بد احوال د پستون
 در گزین خان ظلم ستم د پاره
 جو دستم او خیل شعار ندر پیری

اوس به نوزانده حکایت کریم دینو
 پر میرخان تلمی اصفهان تند وند
 پایا چاتی عرض که قول اقوال د پستون
 پایا و یل زد شوای کولای پاره
 کدی مغزول کریم قند بار پر پیری

گرگین خوگر دی گرگ ضو ظلم سکوی
 زه هم خالیفیم چه بد حکم گرگین
 ندیه اسلام کی جان پابند گنیز
 بیریم زه چه فدای کری قهر بکاره
 میرخان و بیلای حسین پاچا و گوره
 گرگ ایلد که پرمد سوشبان
 مود لوطت نصرت پر کرو بنیامتی
 داخلورم واردی راحم سلطان
 کد پاچا نری داد خواهی و مظلوم
 جور چه دیریمی سلطنت سی بر باد

عربید الملت یسعی مع الکفر ولا یسعی

کافر کولای سلطنت سی مدام
 مگر ظالم خوشی کرای سلطنت
 چاقه چه زده وی پهرودان
 سلطان داوره پینی خور و اوینا

وین توویند هم پیوند شیر
 نامسلمان دی ارمنی دی بدین
 ند نهرانی ند لایسی بیر نید
 وسلطنت پر ناکورسی تیارک
 حال و حاکم اور عایا و گوره
 جور و ستم کاندی بجد گرگین خان
 صبر پر ظلم و ظالم ارمنی
 عرض و ظالم لدا مد کرم سلطان
 ظالم حاکم کا ظلم دیر بد محکوم
 و ظلم قصر پینا بی بنیاد

مع انظلم

کد وری داد نوی جابر پر انام
 خاق رحیم دی ورکوی خدمت
 د خدای عیال گنهی پر محکد انسان
 مگر ستم و خلق الله پهر چا

دستمگا رو پای بو رانی وی خراب
 د مظلوم آه د اسی کاری دی گوره
 لمبی به بلجی کا دظلم پکور
 بی بی ظالم پر رحم و کا پچان
 سلطان گوره پر خان رحم و کره
 پا پاتدهی دینا و کره میرخان
 گرگین ی پرینه قندهار کی ظالم
 گرگی شاندا کا پر کی خوار رعیت
 میرخان فولدی ولا به مجاز له پر کرگی

د ظلم اوری کا پخپلده تراب
 چه اوری نجی د ظلم لکوره
 تولد بدکاندی بیوا پدی اور
 یظلم خوار کی فیضان او بهمان
 خیل کلی کور پر جور مدور انخوه
 خوشبوی نند او رید له پچان
 نئی کر دفع لاس دده له عالم
 دگر کبچیر خیری یظلم و هشت
 رسول و خدای تد پر گزی داد خواهی

داد خواهی د میرخان پیکسور د سید الانس و الجان

ولا هی و پشی پیشر با فراید
 ست پرامت راغی دظلم دوران
 پیستون خوشتا پر نامه خان کرگی فدا
 و ترغوزه دوی تد دظلم له لاس

رسول د خدای تد پر سو قوم بر باد
 واوره رسول ددی قوم فغان
 ای خیر اناسد واوره تدی ندا
 گرگین ملنچ دیستون و باس

تا پنا مددی کلمه کوی پیتون
 زک و شه نون هو و اسلام دپاره
 مدد مکره همیر خیر الوری رسول
 او بنکی می خاشی پر در باریم و لای
 یو ولد نظر و کره پر سو و پ
 ست لطف و حسد می شانل پر جهان
 لدست نظر نوی خراب سو پیتون
 را غلم لایری ستا در باره تنجی
 پر پر پیتون قوم نزل کار رحمت
 لاس و ظلم می لکریوان فالندان
 ست شریعت می بیفت تخم پیتون
 داعی دی سوال دلا در در تدمید
 و قوم حال کریم در تدم عرف یادب
 بیلد تا طری پیتون فوال لکر
 و شرف زعفران نام و ناموس لیداد

ندبسی بیچکده تا ندر استون
 ستا در باب ستا و سلام دپاره
 قمر کومین نور انهدی رسول
 قوم سو پاورد و ظلم قبوله لقا
 و ظالمانه تر تو بدیو پر
 بر خراب زین دی ستا چمهوران
 پاورد و ظلم تو زکباب سو پیتون
 تدمی شفیع سد خدای غفار تدمی
 کبری می خوندی پنچل مر محبت
 و یح سی و ظلم دگند و خیر و دنبا
 و رک سی بیل دا و کم سی رخ د پیتون
 محتاج دستش و لبر نظر تدمی
 تدمی باور و کل عجم اد عرب
 تدمی مسلم هم و خور و زور و پیر
 کبر و بی ناموس و ظالمانه بر باد

سرنگر اچورت ز موب حال و گورد
ندی تا شرم و بیاستد نبی

د ظالم ظلم بد احوال و گورد
ند شرم کا ندی له عیسی از من

عرض من د حال و نا و تا ند پیشوا
بلجوک موندند خوا لگر پد نیا

چه میرخان هم عرض نا حال ظلم
میرخان پنجوب و لید صید لیکبر
هی ای پسین بیری نور شغم مگوه
ولا پند قوم نه د ایزی کره زر
ببتون بد فداینا د ظالم آزاد
خدای بد د اقوم کا پر لوم و دان
تلجه د خدای بد پندگی کوی لوری
کلمه د خدای بوی جاری پا فورا
شوی طره وی د اسلام بد بگری

خوب لیدل د حاجی میرخان پیدیند طبعه کسبی اوزیری د نجات لظلم
بغذ شید مات سوتوره وال د ظلم
چه در سره حضرت فاروق و عمر
قوم د خلاص سوکرت ماتم مگوه
چه د ظالم سوکم نقصان اوضار
ند بسی ننگه اوزا موسی بر باد
نوم بوی ویند مجا بد پر بهمان
شور بی نکا مرید پلید و ر شوره
ورکوی دوی بد پیدی لاره کی اه
ند بسی ورک نوم دوی قوم لسنری

زیری اوریدل دیرخان اوفتوا اختل له علما و

خوبن سود بنو پد پشیمان کلام
 مصتی قاضی اوهم پیشوا دحرم
 فتوای وغربنده لدوی میرخان
 بسی تحریر هسی انشای وکره
 پد تیر پیر وی دی له اسلام سوا
 قوم ی ولیدی یظلم پامیال
 تنگه دقوم کا پد تینگه خودی
 ودوی سق ووی دحرم ماجرا
 قوم ی کا دخان دبنو پطلب
 وی کتله چه افغان شکدی
 خان ی کا گری د غمخوارانو دقوم
 منافقین ی کر ل بقوم سر بند

ازیری چه واورید میردین خان پیمان
 بیای پدیا کر ل علما دحرم
 حال ی دظلم دگرگین کا بیان
 قول علما ددین فتوای وکره
 چه دظالم دظلم رفع روا
 حاجی میرخان راغی وطن تدبیل کال
 پد تدبیر کنبوت چه ناموس و ساسی
 مشران ی ولیدل دقوم لیسلا
 دعا اذ صوب اوهم فتواد عرب
 گرگین خبر سو چه میرخان شکدی
 ظلم ی دیر کا پر خوارانو دقوم
 مشران ی زراوتل پد صبر و پد بند

مصلحت دیرخان او قرآن کول د قوم او بیا وشل د گرگین خان

پیشانہ قول سول پنا موس او پدیت

له جوړو ظلمه د ظالم لارمنی

بل بادرخان و د بادورلمس

یوسف را تامل کړل د سیوری هونک

گلخان بابرو بل و نو بهر تیج خان

کای خو انا نو د لنگر و کومک

قول سره یو سول پر کړی مگر گین خان

پښتو جو پر گرگیانو نارین

قوم کا خلاص نظم جو رغفار

قوم ی لامل کا ورتی کر نصیحت

خالق دی نکا پښتون قوم بر باد

بنای پر و ساتو خانون له شر

حاجی میرخان و کا تدبیر مصلحت

مولو قرآن و کا چه خان کا خوندی

سیدال ناصر او بابو جان و بابی

میاجی هم راغی دیرخان پکومک

عزیز نوزی د دلارام په لوان

راغی لغزو و الکو د جلدک

بل جیحی خان بل ی زوی محمد خان

یونس کا که و کایر غل پدگرگین

گرگین ی مر کا قول کر چی سوکستار

قدما رو بنو حاجی میری بهت

پر ظالم و مر او سی نومین سوو آزاد

پا چا ظالم دی مزیدی تو کابنگر

سپاه را سی پز رگونی سپاه
 ورک بکا نوم تنگه نبنان و افغان
 خان موچستو کی لیری کاندی نفاق
 بقوله دقوم اختیار دار مشران
 قول و غبشلی تنگیانی جنگیالی
 گرده و لاپ و د میرخان بگفتار
 قوم ی و نه کد زوی او کشر
 د پستو ناموسی و کافو ندی
 خلاص سو نظلم دگر گین قندار
 ندی نظلم خو و دان عالم
 بکین کباب سی ستمگر کالمان

صفهان دک و له لنگر و د شاه
 نه بد پستون پریردی پر منج و جهان
 د بنمن قوی دی راسی کی اتفاق
 بقند بار کبسی راتو لکل خانان
 بر قوم ور کرده طوانان تورایی
 شل زه بهج سول بمنج کی د بنار
 میرخان انفاق کا د پستین بریری شتر
 چه داسی کار و کا حاجی گرندی
 کال ویوسل نونس اوزر شپهار
 دللم پای دی سی و ران عالم
 دللم اور چه بل سی سوخی جهان

ظالم جفا کوی پر خان ندید بل
 وین بر خوگ سزا و خیل بد عمل

ذکر د عالم کامل ملاحظه عادل بریتج
 او متوج سری دی خلقت و سنولار بنوند کا پد بنولار کون اوسی او
 طبا بنوند درس کا دده پلار ملا محمد فاضل هم بند ملا و پد روزدر بانی کتاب
 ی کنبلی و ملا محمد عادل هم یو کتاب نظم کری دی چه محاسن الصلوة ی نونم دی
 او دلحا محمد سایل او ثوابونند او تار کینو عذابونندی یکین کنبلی دی دایو حو
 بیونند له هغه کتاب دلته را نقل کوم چه یادگار وی

بیت

چه فرض کنبلی کبها لاندی	هغه خلق عاصیانندی
دوی بی شکره کافراندی	چه فرض نکاندی بقدره
که طعام خوری حیوانانندی	چه وای کرمی زده ی نومی
چه فرض نکاثر کساندی	علم فرض پر بر سری دی
پدوزخ کی فاسقارندی	چه پد قدر یو طبع نوح و تقا کا
له هغو چه فاجراندی	خدا پتازه امان خواریم

له هغو سره می گه کا

چه شاهد ایما نزاراندی

ذکره شاعر شاطر محمد طاهر مجری یا شیخ محمد علی مجری یا شیخ زوی دی
 پند بزرگ دکانداری کا دینکار پور سود آری لری، او پلندی خوش طبع خوان دی
 طبعی سزل تدابیر ده او کله کله بند اشقا - هم وای ایلو کلو پیمتنگ کنی
 د پلاره سرد او سید لی او پلندی له املو علما و فخری نوست و کا او علوم دینی
 ی زده کرل دکاتب الحروف سر آشنای لری دکانی قائمند لزعالا نو مجلس
 وی دیار از سره خوش طبعی او ظرافت کا هسی وای تابت بحروف محمد هوتک چه
 یوه درخی یویار دکا ندرانی چه نوم دی محمد عرفان پتقوم لون گا ندی
 پیمتقا و طبع لطیف لسا عاز سره آشنای کا او پخله هم اشعار انا کا محمد عرفان
 در محمد ظاهر به ظرافت کا او لطیف نکات یوبل تدرین وای محمد عرویل سر کا
 و محمد ظاهر سر مجلس او وینا یم خویچه اثر مجلس تلید لکری او نذ القیبه
 مؤثر مصداق بنکار و کیری پد سبیل و سزای و اقلعه چه مجلس کنی و ولید

قطعه

وای او پیمتنگ کا ندی		یوله بلد ویرا ش
پخلو دی صاحب سوم		تا صحبت نکرده ضر

محمد طاهر چه طبع ظرافت پسند لری او هسی نکات بند ادا کا هسی قطعه چه انا کا

قطعه جو ابید

صحبت دیر از کار گوره منکر نشی دایر

تد مخد بغدادی اوس انسان سولی بشر

محمد خان لطرافت له محمد طاهر پو بنده و کا چه ستانوسم طاهر دی تو مطهرندی

بیت

محمد طاهر سی بیت دواید

خود تانده مطهر

زه و خان و تد طاهریم

ذکر عاشق پاکباز و انامی راز ملاح محمد ایاز یغازی د دنیا ناک دی او پنهان
 او در کبندی ریاضت کا او پطریقیت کنی میدی د میان عبدالحکیم قدس سره
 الغزیز که شه هم یا صل د قند بار د بنا رسا کن دی مگر پیمیا شتو درک دی لکوره
 او سیاضت کا او پخصور د بزرگانو حاضرین دی او گو بنو کبندی یجا دت بخت
 وی نقد کا چه ملاح محمد ایاز پد شپوشپو وینس وی او پردبنتو او غرو گرنه
 ذکر کا ندی او دخیل پیر دستگیر پر مخ راسی ژیا کا ادسی وینا کا چه تا
 د نظا هرود جمال او کمال نلرم لکه نه تهنتم ملاح محمد ایاز بنده آواز لری او کا
 کله چه خیلا شعار یغنا سره لومی خلق ژیا وی او دیوان د اشعار وی
 د یرستین دی او نکات عارفانه پکینس ته سی روایت کا چه ملاح محمد ایاز که

پیغمبر و کین گزیده ای او دغو و وحشی او فرخنده از حیوانات ده تدضر ز سوی ملا
 عبدالحکیم چه دده شاکر زدی هسی و ایی چه تو میاشتی می استاد نرائی کورتد
 اوزه دده پتلا بس گزیدیم پیغمبر و کس یو خای می ولیدل دشر بنا نولو گلد چه گزی
 او یو دبله سلگولی سره اچوی ماخان پت کا او پیغمبر کینی پنهان سوم چه شربان
 و لاری هغه خای تدور غلم او هلتدی همد ایاز و موند چه پدرا ند خوب بیده و
 او پیغمبر و وحشی حیوانات تو بیخ هزاره و در سوسی بلکه وینس سوی هم ند و ما چه لخبوب
 وینس کا او واقعه می ورتد بیان کا ده دوین هغه په چه ده زای بخت و دان وی
 و حیوانات تو پخا بنونه و رانیزی د حقیقی انسانیت مرتد هسی هسکده چه دیوانیت
 لاس هلتد نرسی او لکه نفس اماره چه د تقیض مطمئذ ثقه تبتی او فای کبزی
 هغسی هم و حیوانیت پد در باب کینی لاهو مخلوقات دانسانیت سره بگره منی
 کرای او لدر پرتدی تبتی ملا محمد ایاز د شعر غنچه دیوان لری او دیر بند عارفاند
 اشعار کینی جمع کرمی وی چه زهی دغدیو شعر ربابی پد بیان د عارفاند نکات تو
 رانقل کا ندیم

رباعی

دغه بند ده پد دنیا دانسان بر بند	دغه بند ده پد دنیا دانسان بر بند
وری پد شروند کس دنا تیز هیوا بر بند	وری پد شروند کس دنا تیز هیوا بر بند

ولد

راسد ثلثی د دنیا خون آباد
پر صحرا بهی بی کوزه اوره بنا د

محبت د آب و خاک دی بی بنیاد
کد زړه سپین وی د نر ای محبت

ولد

مکړه چا باندي تیرند پچفا
د خدای کور و گنیزه پوهی صفا

زړه د خوښ کړه د اینکې در شپا
د خدای کور مورانه پد ستمو

ولد

بغه شوک د خدای دینی لایق نزی
شوک چه خان ی نکا بهر ضاوت نزی

په د خان پیغم احمد وی عاشق نزی
یا بد خان یا بد جانان کا پرستند

ذکر د لوی واعظ ملاح محمد حافظ باریکی
چه یقتضای پد کتبه خوا کسبی اوسی او علوم مرو بهی لوستی وی فقه کسبی استاد
او بیجام گان کسب و بهی پوړخ و عطا کا نویو اعظا مشهور سوی دی کله کله
پنخبطه کسبی چند اشعار هم وای پد تهل نصیحت دی یو کتاب ی کتبلی دی پد نزه
ی دی تحفه واعظ او پدی کتابی د تقوا اوز حد و عطفه کسبی او خلقه
ی امر پد معرفت او شهبی منکر کری دس محمد حافظ واعظ پرتیا ویو مشهور دی او

و پوه شو

د پادشاه اولو یا نوبیح کنی هم د سزای امر بنکاره وای او پچاپروا نکوی
 پطریقیت کنی دیان نوزی صاحب مریدی او تدریس کا د اولیا مودتقه تهنه بارش
 لایبان د علوم ی له مجلس حفی مونی او په حلقه د تدریس ی صاحبزوی دا و عظیمه
 بدله مار او ایشته او نقلی کره له تحفه و اعلا تحفه چه مسلمانان ی ولوی

بدله و عظیمه

کدی زړه عزای د بخت گلون
 وطن موبل دی آخر شو پر شیتا
 نوله مره اور کی پامان خانون
 چه کر ی حرام سفد باطن کی دودی
 په لویه روح بی وی تور عشون
 شادوب کوه صبور پکار سه
 چه بی تو بنی نی پیدا سودون
 خدای بدو تاته په عفتب و گوری
 بی جای امبده بی پروا پلون

کم بخت مکوه پر دنیا و دنگون
 کم بخت موز یو ملیان پر دنیا
 هم بد بند بوسی را معلوم یعقبا
 کم بخت مکوه حرام چه بودی
 اعمال ی لوله یعقبا کی رودی
 کم بخت مکوه حرام قرار سه
 تو سبده دین و په پدی کار بار سه
 کم بخت خدی حرام پر نوری
 کد کله ره غواری بنایت بنی نوری

ذکر دلفزالدین خان اندر دلفزالدین خان و محمد زمان خان زوی وی چه
 پزماندگینی دپادشاه مجاهد شاه حسین له غزنی راغی او بقصد کارساکن سو
 پتختضا دطبع هاشمی چندی مدت دصدر دوران بهها درخان و رسید او پسلک
 دملرزمانو دپادشاه بطل الله منسلک سو تعلقه چه شجاعت او بهادری سی
 بطینت گینی وه نو پد لبر و رتوی دپادشاه او بهها درخان عایشان لحو اعزت
 و نونداو دستقیم بلجانوسره آشنا سو دلفزالدین خان اندر سبداشتاروایی
 اوز موب دزمانی لحو زمانو شو کانه سی دیوان داستارو لری او دلفر تخلص کا
 الحق چه دلفر پزرم او بزیم دلفر خواند دی او دیارانو او موزانو دپنج
 کهن مقبول پدی کتاب دده یود بدله پیادگار کاتبم چه نزانند دده ییاد
 خانجی نه وی

بدله دلفزالدین خان

<p>که وی پد پتد خوله همدغدی لغتاز دنیا چه در بنکاره ضلله زیبا مخ دلمر باکی نا بلخه لغزوری همدغدا میدوار دنیا چه در پینبی دی خوارید ویر غون دی</p>	<p>دخوار عاشق ژر اهرام وی داستکار دنیا ددخوار عاشق مدعا داده که ژر باکی نا پچیل وصال کنی خوشخالی و محبوب باکی نا دوی جینو بزید ضای بل کره اورون دی</p>
--	---

زیر آرام پد درسته شه کاندی خوبون دی
 دوی مینو پر زره ربانی داغون دی
 فخر اگا او پد تا نو پفریادون دی
 عاشقا نوزری مات کانزغین پنا
 پد وصال پامید هر عاشق او سید پنا
 د مینا نوز وصال عین لوی اختر دیا
 د بلیتون اوردی پد پدوی سبب دیا

پر هیانو هر شهید دغم ناتاردینا
 چه پد ارمان د بنایند زیبا محزون دی
 هر چه عاشق سی دهنو کله قرار دینا
 هر چه بنشیند بانذی پتری کله جویزینا
 کدی داندی عاشق هر ساعت بیمار دینا
 یو نوز نور لعل چله بخته مردور دینا
 بسخ نجویزین دی د بلیتون کاری پراردینا

ذکر د برگزیده احمد ملا نوز محمد نایبی مشهور دی پد غلجی او پد غلجی کندی تونی دی
 د ملا محمد زوی دی اوس پد پیچوای کتب اوسمی علوم شرعی دی ویلی دی
 او قدری کاپر عمره دیر پوچ سری دی اییا کفن او دقت لارینا د کندی پنجه کاله
 د ناندان عالی شان د حاجی میرفان دارقینو او کرمیونو نوز اوستا دو او نوز خزان
 ته د سرا پرده عصمتی درس کا ملا نوز محمد اشعار هم لری یو کتاب کی کندی دی
 پنا مه نافع مسلمین او پدی کتابی احکام شرعیه بیان کری دی د انا تاب
 کی کندی دی پنا مه د پادشاه بجهی شاه حسین اوله معتبره کتاب بود نقد اد اخلاق
 کی اخیستند کری دی ملا نوز محمد اوس پد پیچوای کندی تدریس کا تلمود شریف

اوجاری شریف او هدایا و کتزاو طریقہ محمدیہ اولوز مرد بد کتبہ بد تدریس لولی
والظلم دده دی بد لصفحت کبئی محس

نظم د لصفحت

تدمون ژوندی پدین سی زما یاره | | تدر ژد فریاد کوه پد شو کو کاره
استغفار تو بد کوه دجان و پاره | | تدمیم جان ساند پناه غوار ناره

بیداری کوه پد سهار کبئی زما دلداره

زه و تا تدی ویی کرم زما و ورده | | پد سهار بیداری کوه آهز و گوره
ابد تدمی پچبا کبئی یا پد اوره | | پد سا حال بد پد تدر رنگسی له گوره

بیداری کوه پد سهار کبئی زما دلداره

پد هر وقت له مسلمان دلداری کوه | | پد در پید شید کبئی دیره بیداری کوه
هم پر پیل صورت و تراره هم زاری کوه | | د اخیل جان لکه حساب تری بیزاری کوه

بیداری کوه پد سهار کبئی زما دلداره

تدر دخی الابلا مکه دنیا کبئی | | داو زیان دی زما جان پوچبا کبئی
ستا دیر سوددی درنگ و ایم شریک کبئی | | لکناهد خلاصی دیر دی پد عا کبئی

بیداری کوه پد سهار کبئی زما دلداره

تدر د خدای حکم مدغ و غارده | | نیک اخلاق کوه تدر طلب او بند خوی دارده

تقریباً کہ خلیل صورت کرہ و پیر نامہ | | تہ لہ شخصہ می جو رسوی تن و بیجا رہ
 بیداری کرہ پسہا رکبئی ز ما دلدارہ

تہ امید کرہ در محبت تہ کجا جان | | در محبت دروازہ خلاصہ دہ جانان
 ہر سہا ر محبت ناز سی لہ اسمان | | مغفرت پسہا ر غورہ لہ رحمان
 بیداری کرہ پسہا رکبئی ز ما دلدارہ

ذکر د شاعر طربن حافظ عبد اللطیف اشکزی د اشاعر پر جمع کی دو خطا سر آمدی
 او پطرافت کی ہم پا صل دوستان دی پلا ری غلام محمد نو میدی قذ ہار تہ راغی بہ
 ما شور کبئی اوسیدی عبد اللطیف لہ کو بیچنوالی بچلم شروع و کرہ قرآن شریف ی
 حفظ کا اوشدہ چہ طبع لطیف ی درلودہ نوی دیر خوانہ اشعار و دیل پیش کی طبع
 طرافت تہ ما پلہ دہ فریای ہم ہی قصی او حکایتو ہر قلم کا پچر اوریدہ نکی عبرت ضعی کا
 و پند و نصیحت دی پطرافت کی مفید در موند کا اوسر کلمہ مجلس د اشایا نو پطرافت
 د د سرور دی کاتب المعروف کلمہ کلمہ دی دینی اد اشعار ی اروی اوسر د شکر و بیجو
 کالو دی اوسر د دی پچر می پو بخ دی خود کواشی مترکا او مجلیان ی
 پد صحبت نشا ط بیامری پچا سو کبئی اشعار ارتجال لولی او قصی کا فعیتر
 کاتب المعروف د خدیوہ قصہ د دہ پدی نقرانہ کبئی نقل کا پچر کتاب لہ طرافت
 ہم خالی نوی

تقریباً

قصه دسوی از داوین

غروب دینی یار از داوین او سوی قصه سوه

یوسوی داوین اشاسو

یاری بری کوله یوله بلی یاراند سوه

اوین وویل چه سوی

بی تانی بنادی نسته شپه اووخ چی پانده سوه

قول عمری صحبت کا

شیدی بلیتون نکایر لوله بلی مراد سوه

سوی و داوین پکور کی

قصه بی شروع کره بر سههار تو بد نرند سوه

سوی تل سلید داوین و

خیلوی سوه سی تینگه چه بر پری پذیرند سوه

اوین هم عزت دسوی کا

دیار دزیره دپاره بد مقبولند نلمد سوه

یو ووخ سوی یلیستیا کره

خیلوانی را خبر کره دسوی قول سلید سوه

نور از پره نوبه سوه

بچه هی هراسو

نور از نوبه قصه سوه

ای زمایار نیکوئی

نور از نوبه قصه سوه

دسوی سری الفت کا

نور از نوبه قصه سوه

ژوندون ی پیرو کی

نور از نوبه قصه سوه

دوستی کی دیر سپوش

نور از نوبه قصه سوه

ساتنی دابروی کا

نور از نوبه قصه سوه

داوین دپاری داکر

نور از نوبه قصه سوه

ادبش را معنی دسوی کورتد |
 داتنگ پد بسی شان و پچی مذخای یوه گونوه سوه
 راوری ی خواریه وه
 داتولد پیری را درلد ادبش یوه گولده سوه
 ادبش وبری ولاری کورتد
 سوریای نومی خای مذ دلودی تولد شرمنده سوه
 سوریای نوجبیت کا
 ول ساود ادبش تقدی پیر دوستی سره توده سوه
 پیر سوی اشاد ادبش سی
 دادبش دپاره بنایی چه پیدا یوماقده سوه
 هر شوک چه یارانی کا
 هر چالده مناسبه اشایی او طریقه سوه
 چه شوک مناسبه کار کا
 لد چیل قنره سمه دهر چا پینه را ادب دکوه

یوغاری ولید پورتد
 خوارخوبزه ققد سوه
 یوشه وه لبر وانبده
 خوارخوبزه ققد سوه
 ختدی سنو پورتد
 خوارخوبزه ققد سوه
 باسوی ملامت کا
 خوارخوبزه ققد سوه
 باید چه لبر پهوبش سی
 خوارخوبزه ققد سوه
 چه پیل کا پیلخانی کا
 خوارخوبزه ققد سوه
 عبرت لدی گفتار کا
 خوارخوبزه ققد سوه

○ ○ ○

و کردستم دوران نیشابور عالی تبار زبده ازمان سیدالخان ناصر
 محمد هوتک له الف خان ناصر روایت کا چه سیدالخان دابدال خان زوی او
 باری زوی ناصر دی چه پلاری او سیدی چه دیله کبش چه دواز یخا اسپر یوئی
 دی هغه وقت چه سلطان ملخی تومی استقلال وموند اوله غزنی تر حله اک
 ی حکومت کالو باری زوی دابدال خان سره را غللی او په اتوری حکومت وکا
 ابدالحان د عادل خان تومی سره په هغه وقت له بیگر بگی سره دقته پار چه د
 صفوی پادشاه محزاد بنگرند و کرل اوندی پرینو چه پر کلات حکومت وکا
 سیدالخان چه د تگالی پلار زوی و سپهرات او شجاعت زبده دروزگار سو
 او هغه وقت چه حاجی میرخان علیین مکران پقته مار کبش کرین خان بیگر بگی
 وواژه سیدالخان ناصر د پستو د بنگر و سپه سالار و او دن نوستلی و علوم
 مروج بلکه فقه تغیر وضاحت حرف و نحو او فارسی کتب چه د میر و مین خان پرتو
 کلمی د صفوی بنگر دقته ارد خلع انتقام تدر اغللی فر سیدالخان ناصر
 و حاجی میرخان محزاد پستو سپه سالار و او شواری د صفوی بنگر چه تر هجا
 شیر و ورتل پدی لوتو بختو سیدالخان غالب او فاتح و او په دلار و او شجاعت ی

شہرت و کا پھ حاجی میرخان علیین ملکان وفات سو لاسید النخان عالیخان
 و شاہ محمود سپہ سالار سو اوپر اصفہان ی یرغل و گا دھڑیا نو پجنگو نزلو لو
 میدانو غالب او فاتح سرخوی اصفہان فتح کا او دہنمان ی مقہور دی
 نقل کا پھ سیدالخان ناصر پہ سجد وقت پھ پھ جنگو ی گرفتاری بندہ
 اولد صیصہ بیہی فراغ و اشٹاری ویل او د عشق سزہای کبتلی اوس
 پھ پھ ہما تو د امور پھ اصفہان کفن بخت دی دشور ویلو فرصت ی نسد
 او درجی ی تیر پزی پھ ہسی جنگو پھ رستم ہم حنی دار کا د سیدالخان
 لہ اشعارو تخی دغد بدلہ پھ زند کفن کا ہم پھ د آتاب ددہ لہ ذکر خالی
 نوی او ددی خان عالیخان بذکر مزین وی

بدلہ د سیدالخان عالی مکان

یار مالہ ہی گرانسو + راتیر تر تہ قول بہا نشو

نورندہ نیم پسترو + بہمان قول راتہ جانان سو

وی زلفی داوب دی کری پرمخ د راضیری کری

سوی اشرفی د پد تندی بانڈی پری کری + گزی پباغ کبھی لیلو نو کبھی نخری کری

پہ اور دو سو ہم یارہ راتہ اور تانہ ہوتا نشو

میں پر اشنای ما شنید و رخ بد کریا بی تا

شہی دستمگاہ خوشحال زبون بزنجی کا + لندی لری دورخیو دبانو غش کات

پر بارسی گورہ طعہ دو لبر دتیر بنان سو

میں پر لویو غرو می مرتور پد نیموشیو می

ووزی ارد وطن وطن پرین دی پر چولونچی + فریاد ناری وکاپا ورین پد نلیو می

وصال کی نصیب نسو گورہ زچہ دک پد ارمان سو

ناری وہم عالم دشتی تر صجد

ناتوان و بلیتون سیم یو گرد نلرم دم + بیتا می نفس نقری زاو زمانہ زچہ بند

نظر پر ما غریب کرد پد تا خون می تا پچا نسو

شبحم پر گلو شکاری زما اسکی داری لاری

خواب می تا لغم زما پد مخکی لاری لاری + تمام شہلم تیرہ پیر اپناری ناری

سکارہ سوہ چہ محنون سیم لیو توب می اوس بیانسو

بوستان بھی زیاد کی رنگین پد او بگوز ماد کی

درد پر بار ملکوت دی پد لیل پچا شادی + پمینی تی زچہ و شادی تھو ای چلا داد

نلی بلیتون سیم زہ سیدال امی بیانسو

در سید خزانند پد بیان د بنحو پد شعرون ی ویلی دی

ذکر عدالت پناه نازو توغنی بسی نقل کا پد نازو د سلطان ملنج توغنی لوروه
 چه توغنی پد سلسله جوی بهغد کای تدر نزدی و چه تازی نو میزی سلطان ملنج
 پد بهغد وقت د غرضی تر جلک د اقوامو مشرد او پد استقلال ی حکومت کامعارض
 د ساری ی ندر لود او نازو پد کوچنی والی له میزنود پیتنوا اسپین بدیره علماء شخه نوست
 د کا او میره محی اریزده چه ناریندی میرانی او شجاعت او سخاوت تدر ایران د
 روایت دی له تقدراو یانوز چه سلطان ملنج و سورغره تدر نزدی چنگ کنش و مر
 او صاحبی عادل چه د نازو دور و دپلار پانقاص جنگ تدر اولاب کلا او کوری نازو
 تدر پرینو او سپهغد وقت نازو توره پملا کره او د جنگ لیونو انا نوسره ی
 کوراد کلا له تاراک د د بنمانو و ساتل ماته ضیل پلور حکایت کا چه نازو
 پد سیلمیتا او غربیانو مسافرانو چه پالند معروفه دن او هر وقت چه پد ژمی بد
 مسافرانو قافلای راغلی د نازو پیر کلا ی ابرول پد سو سو میلماغه بدی روز ل
 اودوی تری دودوی در کوله پنا چه بد کالی ندر لود لباسی در کاوه
 اود سخاوت نوسه ی له ضیبر تر کوساند خپور سو نازو پیمال د بنالم سخا

هرگز و ده پدر دگرم خان و او دسوتگو بنالم ضیل چه سن درج پادشاهی دقتدار او
 اصفتان ددوی ده لدی شجره طیبه شجره دی او نازو خلودر زمان درلود چه مشرکی
 حاجی میرخان او نوز عبه العزیز خان او یحیی خان او عبد القادر خان دی
 بی روایت کا محمد کاتب الحردن لختی پلاره چه نازو اما عابد ه حانچه نبوی ده او خلیو
 زامونده کی بتون عمر په اودا سند شیدی و درگزی او چه علیین مکان حاجی میرخان
 تو لدسوف ربی ولید چه شیخ بیتهی رگه اهد علید ورتد وایسی دازوی بند تر بیت
 کد چه لوی سی لوی کارون بد دکا او پیزیارت د بیت الله بجان مشرف کا اولد سل
 بهی پیدا سی پادشاهان چه دین بردن کا فوجا چه میرخان چه وزیر پیدی موری
 پدیانت او عبادت سره لوی کا اود دین فرایضی لوقول پر اوسم کال در در منوول
 او هر گد بهی ده ته نصیحت کا چه زوید د شیخ بیتهی نیکه قدس الله سره لوقول ستا پنج
 کس دی لوی لمارون نوز چه لوی شی دضای عبادت اود خلق خدمت کرده ته
 ضای پیدا کرمی ددی دپاره چه لوی کارون تر سره کرمی او خلق الله بخدمت
 ستا آرام دکا روایت دی چه حاجی میرخان علیین مکان بد بروقت ویل چه
 زمانه ماته دلو یو کارو دکولو وصیت دکا زه بابد بهی کارون و کرم چه چه
 صد الله بجزی خوش دظالم نولد اللهم دشوره نوی مسجد و شکر و کرمه اودوی

حضای دابعد کار و پید ماته مورسپارلی و او وصیت ی کیری و دانوستا د عبادو
 او بنده جانو خدمت و پید ماته رسره کا زما پلارسی و ویل پید نازو انا علاوه پر سخاوت
 او شجاعت او عبادت بسی ارتقید و د پید د خدای تعالی فتحی . پینا حاجت ی دیر
 اشعار ویل ادیو دیوان ی درلود پید دوه زره بیتو نذیکینی ده او سله ی بندگات
 ادا کری او داسی ویلی و پید ناریندی هم فسی ویلای او دغدر باعی پیر دنازو
 (ناده ماله خیلد پلار اردید لی وه الحق پیر بند رباعی ده

رباعی

خاشاکی خاشاکی ی لسترگو شخیده ده ویل ژوندی دی یوه نواد خدیزه	سحر گدوه د نرگس لیمه لاندوه مازیل شته دی کبلی گله ولی ژاری
--	---

رحمة الله على الماضين كلهم الي يوم الدين

گر د در شهوار عصمت جلیله حافظار . جلیله د خان علمین مکان نو شخالیان
 ختک لورده پیر د عبد القادر خان ختک سکه خور کیده زما پلارسی روایت کا
 پیره بنو ته د لار هم پهنه وقت د اپننه ژوندی ده او د خیل پلار پیر ژوندی
 رو بجه علوم ولوستل او بیا د شیخ سعیدی لاهوری رحمة الله علیه مریده سوه او
 بنیل پلار پیر عبد القادر خان پیر لاسی بیعت د کا پیر بجه هم د شیخ دوران

خلیفه

ظریف و روایت کا پیر حلیمہ بی بی فاضلہ اور عارفہ بیگم دہ او پدہ سرا پر دہ
 د عسمت ناستدہ میرہ ی نذی کری اور خالق عبادت کا او دخیل درور عبدالقادر
 خان پکور کبھی لوزو بنحو تدرستل کا او قرآن عظیم ی ہم پیاد دی زما پلار وویل
 پیر حلیمہ بی بی پد پستو بند اشعار ہم دایمی او پخیل عصر سر آمد اقران دہ
 او موزونان د پستوی اشعار خوبنوی د لفظ او طریقت کتبی قول
 دوستلی دی او سہی دایمی پد مشکلات د شعری شریف او مکتوبات د حضرت
 امام ربانی قدس سرہ صل کوی د حلیمی پد اشعار کبھی مجازی عشق بڑھنکاری
 بلکہ قول شعروندی د صیقت پر لاردی او د محبوب حقیقی صفت کا دغد
 یوہ بدلدی زما پلار ما تدر وویل پد پخواند کبھی د انعلوم رتدہ اللہ علیہا

غزل

دانشای بفرخوبند سہی شان شوم	چو سببم پد ممتاز کد فور جهان شوم
پہی کر مہ ستا پلیند سر فرار دہ	شا خواند پخو رنگد در حمان شوم
پہ مجازی دایا زولاری لڑ پد ند	سر بلند د تر محمود غزنوی سلطان شوم
دہر چاوتد پد گورم وارہ دی دی	د جمال پد مند اروی شادمان شوم

غیر فخری نوز در بحر شو | پر خلیل و پر عدو بانندی یکسان شوم
 حلیمی دغا زکریات لحد شو
 چه دی بیل بیاره نکا په گمان شوم

ذکر د عارفه کالمه بی بی نیکنجه د اعصمت پناه او عارفه د الله د شیخ
 عالمه داد لوروه پقوم محوزی چه پدا شنغر کنسی کورنی او پلار نیکنه د من زبو
 مرشدان وه هسی و ایسی کاتب الحروف محمد چه زما پلار روایت کا چه شیخ
 امام الامین خلیل غور یا خلیل پخیل کتاب اولیای افغان هسی کنلی دی چه
 شیخ الهمد داد لوی ولی و اولوری نیکنجه چه پتحقیقت هم نیکنجه عارفه بنجه
 وه علوم دینی و اولوستل او پر ریاضت او عبادت د خدای عترت کا چه
 ۹۵۱ هجری پد جباله د نکا به شرعی د شیخ قدم قدس الله سره را غله
 چه د خرابه محمد زاهد خلیل متقی زوی و او عارف د خدای و چه
 ۹۵۶ هجری له بطن غوث الزمان قطب دوران شیخ میان قاسم افغان پد بدنی
 نس پیدا سو او د شیخ بمعرفت د خدای شرت و کا چه پد هند او پستونخوا
 شهور سو نقل کا چه شیخ امام الامین هم ددی عرفان اولاد دی او دی
 کتاب اولیای افغان هسی کابندی چه بی بی نیکنجه چه د خدای عارفه اور اجد

د زمانی ده یو کتاب ی کبلی دی چه نوم ی دی ارشاد الفقرا او پد دی کتاب
 ی سی لضموتند لیشرویلی دی چه فقر او عباد الله ته مفید دی دا کتاب
 په ۱۶۹۹ هجری تمام سوی دی اوز ما پلاری لشفه لیدی وه پد بنو کبلی
 سفه وقت چه دی تملی و لپسره د سفه کهای دغه شعرونه له سفه کتاب ز مال
 دیلار پیاده وه په مادله حنی نقل کرل چه کتاب می پد کر د عارفه دوران
 رنگین وی

مثنوی په لضموت کبلی

نظاره پر باطن سپین	پزیره بنا دشی ای مومن
پزیره تیگ شده یقین	نظاره پر بد پانظره کرد
خودنمای مشه خود بین	شکر صبر پر هر حال کرده
که خبر شی له سبحین	بشده و روح بد پزیره ای
دبی نماز او دبی دین	سبحین کهای د خودنمای
یا الله العالین	له سفه کهای امان را کی

بل لضموت و لهما ایضا

لوزی لوزی وینا پر پریده	دضا ای حق ته غایه کبلین ده
-------------------------	----------------------------

پا خلاص کی کنی لبرده
 سرد یار پر رضا کنسیرده
 زره پذیرد یار بلینده
 اوس لبردی کنی ریزده
 کرد اوسنی کرد میرده
 دلجا پر لوری پسی زده

دینا پاته له بر چاده
 قوت لری پیا نکی
 حان لبه خودی ترغورده
 کل دنیا بد و بندشی
 لول غواری مسجون
 دنیا ترک همه که پوه کی

ولها ایضا "رحمها الله"

پی خدمت ی هوسیزده
 ونیکی ته دلا ریزده
 بدی مکره و پو هیزده
 دباران پدود و ریزده
 لانا را تیریزده
 پزار یو ته ژر ییزده
 له غضب و ویریزده
 یطلب ی و بنوریزده

یطلب ی و دریزده
 لجمله بدو لغت کرده
 پدینگی کنی اخلاص کرده
 پرگناه لده اوسترگده
 چه یارب العالمین
 خدای برحم تیا و کا
 بی پروا و خدا تیه شد
 برغذ فعل چه ی حق دی

ذکر

ذکر دیر منی و حسب او نسب بی بی زینب اطال اللد بقا بها
 بی بی زینب و حاجی میرزا نعلین مکان لوروه چوله کورینوالی ی
 پحرم کی دعصمت او عفت لوست و کاپله بنده چه قرآن کریم ی
 ولوست دالحکام اسلامی او فقه کتا بوندی هم ولوستل او دفاری
 مشهور کتبی ضبط کرل استا دعلومی ملا نور محمد علی دی چه دیر
 عمری مخدراتو تد درصم درس لوستی دی هسی روایت کاپر بی بی زینب
 دیره بو بنیاره او همهها تو دامور و عالمه بنجده ده او دپادشاه حجه
 شاه حسین پامرو کی تد بیر کا او برکله پرای صاحب مشکلات دامور و حل کا
 او پادشاه دزمان ی پیچر و عمل کا اولفایح ی ادوری دار مشهور در حدیث و عیله
 بنده شردن هم وای بی او دموز و نانو او شاعرانو قدر کا دو اوین د
 مشرا برکله لولی او لمضامین شیرین ی کام شیرین کا عمر لعیادت
 خدای او تلاوت و قرآن شریف تیردی او مخدراتو درصم دپادشاه
 تد درس او کسبل او ولوستل و ربنی نقل کاپر د شاه محمود بخت مکان
 دمرگ حال قضا بهر تد را درید نو دپادشاه خاندان عالیشان لول محزون

او محض را تو در محرم سازی اد غلبی کا بی بی زینب چه واقعه در ورور
 وفات و اوریدله دیره غنجد سوه او پد تلاوت د قرآن اولما نخذی
 تسکین و کا دتلی دیره او هسی ویرندی پویر دخیل ورور مرحوم دو یله
 چه زه ی دلته نقد کوم خدای تعالی د تقول کا ندان عایشان د پادشاه
 ظل الله ژوندی دلری او خوبش

مرثیه د شاه محمود صفت آشیان

بنخ سو چه ورور تیر له نیا سونا	قندار وار چه پتر یا سونا
ز په می پویر کی قبلا سونا	چه شاه محمود لاما جلا سونا

دارون جهان راند تورتم دینا + زره د بلیتون پتیخ کر م دینا

هونگ غنجن پدی ماتم دینا + دیا پهی تاج بو برهم دینا

چه شاه محمود تیر له نیا سونا	قندار وار چه پتر یا سونا
------------------------------	--------------------------

خوان و میره دتوری جنگ ونا + ولا د کام پنام ونگ ونا

دبمن لره بو یونگ ونا + پر میدان شیر ویا پلگ ونا

اضوس چه مرگ دده پچرا سونا	قندار وار چه پتر یا سونا
---------------------------	--------------------------

محمود ندیوزی خور ژاری + پیر مرگ دتول کللی کور ژاری
خلوان لاشه پامچاد دور ژاری + بکر سپاه د پبی سپور ژاری

پینتون دیتول پوادیللا سونا قذ بار واره پتریا سونا

اصفهان پاتق تاج لشکر عالم + پیر شاه محمود سونن پگور عالم
دپنتون کور سوتاره تور عالم + رانق دمنجن بلا پیخور عالم

چد پامچا ولا پینتون گدا سونا قذ بار واره پتریا سونا

بکر سوخو پینتون ولادی اریا + پنجا ورو غای کا شاه محمود عالیان
پاتق سوخت تاج دتول اریا + زریه ی راسو پیر سو کا خوشی دمنجان

وایسی پینتون اوس بی پامچا سونا قذ بار واره پتریا سونا

اسمان بیاد شستم کا شر گند + دشلاوه تا پیر دپنتون وپیرند
دمنجن دیاز عوبد پوریر کا نوزند + پیر شاه محمود دکا یقبر کی بند

پر کور عویر شور و غوغا سونا قذ بار واره پتریا سونا

هو کور ژاری شاه محمود شه سونا + پینتو ستاسی لوی سپاه شه سونا
در اصفهان تر فراخ شه سونا + پامچا پیر و صفت پناه شه سونا

دپنتو پیرتم فنا سونا قذ بار واره پتریا سونا

محمود خوران دی ولی دلا کی ما + لختت قنایج تد پرتھ سوی جلا
اصفهان ولی پاتھ سونا لتا + سردر پورته کره پھ شکر ای اعدا

دبمنین ولای بیاشا وضو سونا قند باروارہ پتریا سونا

اورم ناری دغیم پھ کرین فریاد + پنتون پیرگ دشا محمود سو بر باد
زبون پھ قتل ہو جان سونا بنا + دساندوبغ دی چدر اور پین ی با

ما تم زده پیر و برنا سونا قند باروارہ پتریا سونا

ورور مقودتا حولا کی جنت + درد کی تاتہ پسله مرگ راحت

روح دودہ سنا دلپوی ورج دقتا + مخ دودہ رون دغدی ای پمپر و رحمت

دخالت و صحت تل پتریا سونا قند باروارہ پتریا سونا

کر دشا عہ برگزیدہ زرغوند زرغوند دلا دین محمد کاکر لورده پد پنجوا سی

کسبی اوسید د او پلاری و کا تحصیل د علم موا و د فضا حنت الحکامی زده کرل

او د فضواء اشاری د لو تسل زرغوند پجبالد د سعد الارضان نورزی وہ پد نوریالی

زمانی هلدود او لول علم و ہنر خاندان و ماتد ہی نقل و کار ما پلار پھ زرغونی

د شیخ صالح الدین سودی رحمۃ اللہ علیہ کتاب د بوستان لول پ پتوشو نظم کا اونوم

یو بوستان د پښتو په کتاب یې په مسند ۹۰۳ هجری قمری پائیدو رساوه
 او ټول نکات عارفانه او ضایح حکماندی په پښتو کمرل علاوه پر دې زرغونی
 لفظ اشعار او غزلون هم وویل او پزیره د فضیله شهرت وکاسی په موزونانو
 د روزگار بهی اشعار لوستل او د پښتو په بوستان بهی سیرت کا او طونه دیند
 او بیضت بهی لټول بهی وایې په زرغوند کې لداره بنجړه و د خطی نورانه
 و او کاتبانو بهی له حسن خط اقسام د خط زده کول زما پلاد بهی وویل
 په په مسند ۱۱۰۲ هجری قمری ما د زرغونی پخط بوستان د پښتو ولید په خیل اشعارې
 پخپل بنده خط بهی کښلی و په خطی ی خط ته عاجزی کا او د غده حکایت له بنده
 کتاب زما پلار رحمت الله علیه پیا دو په زه ی پخواند کښی کا بز م
 حکایت له بوستان د پښتو

چه لاشاتو هم خوبه ده
 بانیزید چه و رویدار
 پکوشه کښی تیریدنی
 را چه کړی نا پام
 پامیرو پخا ورو خیر

او دیدلی چی مقده ده
 دا ختر پورخ سهار
 له صام را و تکی
 ایری خاوری چا لبام
 پنج او سری سو گلیم

دخیل بخ پر پاکید و سو
 چید پاور کی سہم نسکور
 یاد بزن شکوہ کوم
 لہ لونی شان پر یگر
 خدایتد نسی کرای کتل
 لوضرہ پکار نندہ

بایزیر پشگر کینوسو
 چیدزہ ویریم دبل اور
 لہ ایر و بد شد بد ویرم
 ہو پو بانو خان ایر کی
 توک چید خان تہ گری تل
 لوی تل یگفتار نندہ

تراضیح بد سر لویہ کا
 تکبر بد تل حور کا

ذکر دعفت ہمراہ رابعہ حال ددی شاعرہ ماتہ ندی معلوم سوی
 فولب شد چید بنگارہ ده منجد ہسی دہ چید اشاعرہ دقتہ ہر وہ او پدوران
 محمد بابر پادشاہی ترونہ کا ہسی وایسی چید اشعار کی میر و دیوانی
 درلود دغدیوہ ہسلہ رباعی ماتہ صدیق اور فیقحہ طاہر ہجر یانی وویلہ
 چیدزہ ی دقتہ پنجر اندہ را نقل کوم

رباعی

پایور دغم کی سوی ایرون کا	آدمی مٹکی و تدر استون کا
نوم ن د بغه د لند بلیتون کا	دوزخ ی روع کا پر مخ د مٹکی

خاتمہ کتاب پد بیان د حال دکاتب الحرف

حقیر فقیر محمد بنو آل مولف ددی کتاب

ای محمد زوی داد و دخان زوی دقادر خان بقوم ہونک پہ زمونہ کہول
 اصل شای مرغوه پہ زمانیکہ قادر خان لہنہو خای راغی سیوی تڑاہ سبتہ
 و سیدی سبتہ خدمت پہ تانساند فیض او قسمت راغی و دقندہ ہر پتخرا کتو
 لکای د کوکران استونکہ کولہ او پیشدی وزارت تادرخان دیر مٹری
 و سین د ۷۷ کالو پہ ۱۸۵۸ لہد بگری و نات سوا او پہ سبتہ ہی چہ کوکران
 زمیری بیخ سو زما پلار چہ داد و دخان زمیرین پلار ۲۹ لہد بگری پوغندوزان
 زمیرین پلار او پہ آوان د صباوتی علوم لوستکی و او پچیل مصر پہ موزوانا
 او فصحا و علما و نامہ نہاوند او دیر مٹری قندہ ہر تملی او دکی نزون او بن

او درین او پیروز اولوز شایون کی لیدی و بهذ وقت چدرخان علیین مکان
 حاجی میرخان یقنن بارگین دگرگین خان سره جنگون کرل نوز ما پلا اهرم پدغه
 بگرو کی طبری و در سره کجه نولد قدیم زما معرفت لدی خاندان دیردی
 او اخصاصی لرم پزیره ^{بیل} اکل ^{۱۳۴۰} بجزن پیر مصغری پادشاه سنکری پرفنن بار
 راغلی نوز دجهت مکان حاجی میرخان نوز از ما پلا اولاب اولفران اوستیان
 باو طعنت اولوز شایوی پیتانه ده حاجی میرخان مددته راوغوشل اولده سنه
 پیتنوسره ی مرکی و کمره و دیر پیتانه د نوز و او بارگن و او اسحق زوی طبری
 کرل دخان او پر ضرورتی بیرغل و کا او پدغو جنگو زما پلور ده حاجی میرخان
 جنت مکان نوز اسپد سالار و پسله وفات ده حاجی میرخان مریم مغفور
 زما پلا رید ^{۱۳۴۰} هجری وفات سو او پیکر کران د فیصل پلا سره بنج سو
 دغد محرم ^{۱۳۴۰} هجری طبع مستقیم درلوده او کله بی شعرون هم ویل چه
 دنده تیمنا دده دوی رباغی راویم اودار باغی بصفت د تجنیس بی نظر

رباعی

دی او پله فصاحت هم مثل طبری

په او ربل کی لمبی لوی حال ی بل سی

چجه دچا پزیردی کی اور دینی بل سی

داور بل بیند که تل دزیره تیل سی

اور دینی کلامی دزیره لاسینی

رباعی

رباعی ولد ارفیض^۱ رحمه الله تعالی

کدی وینی وینی تل شاشی له زرد و شخه ثورک چه دینی تاله لئو انویا و یرو شخه
درد و ولد زرد کدی وینی وینی شاشی چه کرم و دغم لویدی تاله کرم و شخه

اوس چه دی بز حال دپلار اونیکه و کینس زوفیل حال هم کاریم او دفر اسی
لید ونگی پیچروم زمار اناک دی نابودی دنیا تریغی قرلدی واقع سوی و پی
۱۳ درج البرجب سنه ۱۰۸۴ هجری بکو کران کینی اوسن تو دتیز و رسیدم نزی
پلار دوسی رانده شروع کا او ترا تسلیم کال محمد و عمری و دستل احکام
دین او فقه او اصول او تفسیر او دفتحات علوم که قانید او عروض او
بیان او معانی او لغز چه زبا پلار مرحوم وفات سو اوزه پد تقاضا دپادشاه ظل الله
دامت سلطنته شاه حسین را علم دقتت ارب بار تده او ترا اوسد به نظر کیمیا ان
دپادشاه اسلام بادیم او هر کله با صان او مرخت ددی خانه ان ^{عالش}
مرطبه سیم عمری تیریزی پلوستلو او کینلو دکتا بوله منختو دهان بلبه هر ^{دین}
او وز پدهی سیم خونی نکا بیلدی اشغالو پد بل شتر پدی اوقا تو دعر چه می تیرک
هر شوکتا بون می و کینل چه یولد دغو شخه دغه خزانده او لغز دادی یوکتا ب

کتب علمی پد بیان و علوم و فضیلت چه خلاصه الفصاحت بالمدسی او بدست
 کتاب می فتول علوم و فضیلت پد پیستو و خیلو پیستو طابا نزد پاره نزل سه کربل
 بل کتابی کتب علمی پد بیان و طبابت او علاج چه خلاصه الطبکی نوزم دی پد
 ۱۳۹۴ هجری قمری دی خدمت کتاب دپاد شاه عالم پناه مد ظله مخ تدمیش کا
 سل طلاوی ی ماته صلعه تا ادب کله راسی مرامم دپار شان دی فقیر غریب بحق
 دیردی او ارکان دولت ابد مدت هم پیری فقیر درمست نظر کا خاص بیا
 ها در خان عالیجان پهر من درج یقند بار دغرباو پرسر تطل درمست دی خالق
 دی عمر و میرا مال دیو دیوان دا شکار و هم سد چه پیری دی وقت کی مرزد او مدون
 سوی دی او غز نونه او قصاید او رباعی لری کله چه طبع قاصر میل دشعر او دنیا
 کا شعرون کاتب هم او موزونان دروز محاری خوشبوی کله چه درخان ستان
 سبندزه او پورکن لری کار عار کار کا نونچر اندکی می خیل احوال و کیش چه
 دی کتاب و یونگی مانه دعا و کا او هر وقت می پد دعا یاد کا خیلدیوه غزل
 هم دلته دمنوشی بطور کاتب هم چه پر صفحه دروز محار یا دگاروی نوز
 شاعر می پدیوان کبیری یونان دی شایقان دعلم او شعری لیدیوان لولی

غزل د کاتب الحروف غفر الله ذ بزوبه

ساقی پا خند سره ملودک یو جام را	سالمغ نا آراسم بیم آراسم را
بیلد میبود بشارت ندراری حکم	پیرلی سود خو بنی بنه پیغام را
دنیا پا تده بنادی مویوگری ده	یوگری می خو بنی کدی کدی انعام را
د بلیتون پتاریکو کی می زده شین سو	رنا لمر د جام و میو نطلام را
ناکامیود و نیای کام را تریخ کا	پدی خوبه کاکام ترصد و مانا کام را
نه نشاط سته مستی سته نرنندی	اصه سم انه سفد او بد علی الود اسم را

پا و بوی سوره زورگی بز شدر انود که

محمد ته آوردک یو سی جام را

تمت القاب بعون الملك الوهاب اللهم اغفر وارحم لکاتبه وقارده من مدحتی علینا
 والصلوة والسلام علی رسولہ وعلی آله واصحابه اجمعین کتاب تمام
 پورخ د جمعې ۲۴ د شوال المکرم ۱۱۴۲ هجری قمری بقند بار سن او مواف

محمد هوتک بهم فارغ البان سوا محمد لده محمد اکثر

تاریخ دهم ماه برح الاول سنه کبیرار و دوهدهشت و پنج هجری قمری کشته بود

از مجرت رسول خدا صلی الله علیه و سلم بدستخط حفیز فزیر شیران تقصیر

نوز محمد فروتنی برای عالیجاه رفعت عالیجاه سردار عالی تبار سردار

مهدل خان قلمی فرید هر که خواند دعا طلع دارم

ز انکه من بنده کند گورم این کتاب را اقراناس محمد عباس

قوم نامی در شهر کوهستان بلوچستان خاص از برای عالیجاه تجارت نشان

حاجی عمرا بر قوم هوتکی قلمی کرده ۳۰۳ هجری باسجالت تمام قلمی شد

کتابخانه کتبتون

**Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library**